ΔΑΦΝΗ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΑΡΙΘΜΟΣ 35

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Ἀπριλίου 1910

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΤΙΜΟΣ ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Μ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

Γραφεῖα: ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 34

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

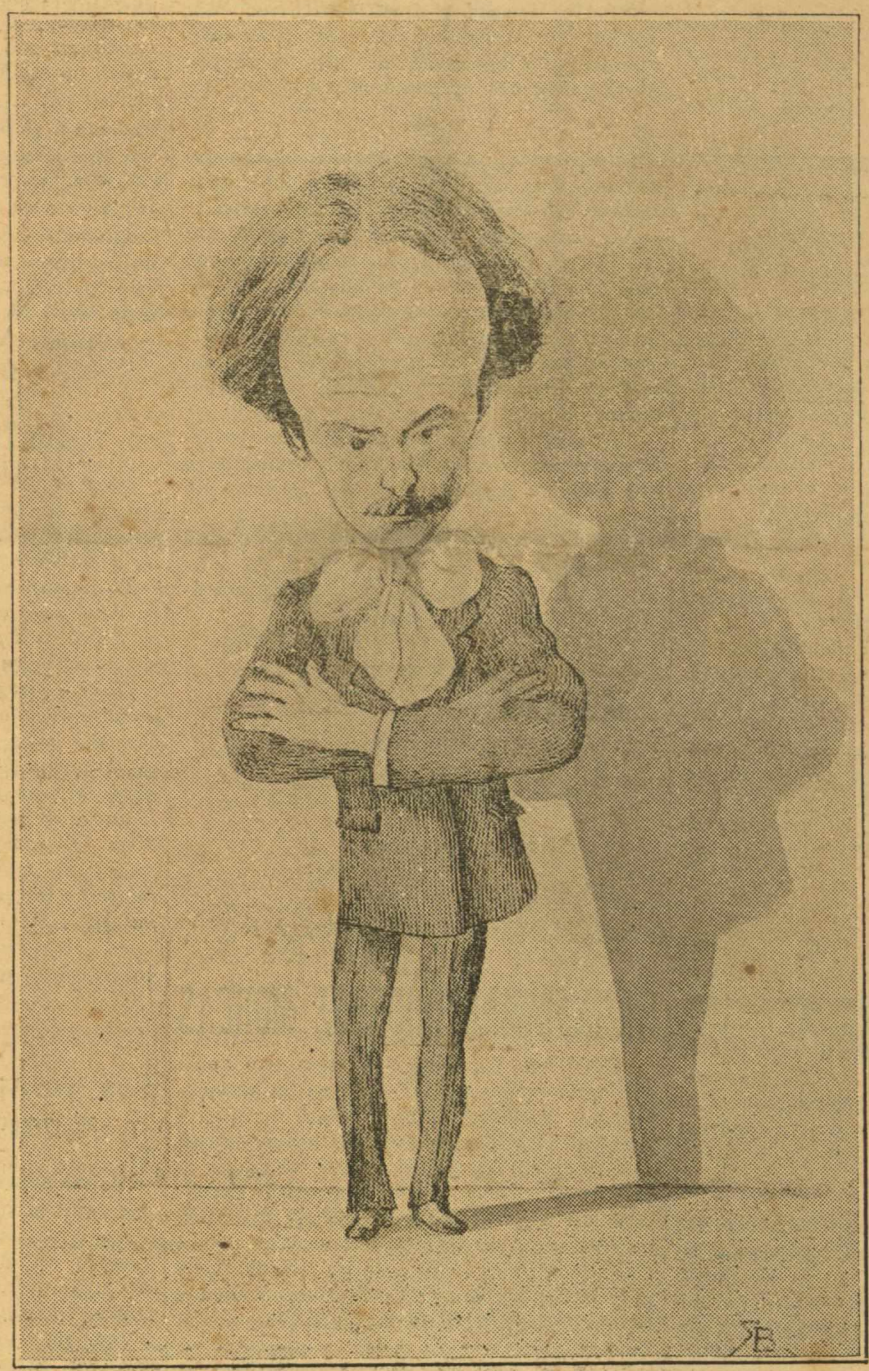

Ο Κ. ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

(Κατὰ γελοιογραφίαν τοῦ κ. Βανδώρου)

"ΔΑΦΝΗ,,

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

		Ἐτησία
Ἐσωτερικοῦ	Δρ.	5
Ἐξωτερικοῦ	Φρ.	8
Ἀμερικῆς	Δολλάρια	3
Ρωσσίας	Ρούβλια	3

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν καὶ λήγουν οἱανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις Λεπ. 20 ὁ στίχος
Καταχωρ. Τραπεζῶν καὶ Ἑταιριῶν Δ. 70

Τὰ φιλολογικὰ δημοσιεύματα καταχωρίζονται δωρεάν, μὲ τὴν σειράν των, ἂν ἐγκριθῶσιν, καὶ ἐφ' ὅσον ἐπαρκεῖ ὁ χῶρος τοῦ φύλλου.

Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ὅρος ἀπαραίτητος.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η "ΔΑΦΝΗ,,

προσεχῶς δωδεκασέλιδος καὶ δεκαεξασέλιδος χρωματιστή.

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὅσοι ἐκ τῶν φίλων ἡμῶν ἔχουσιν ἀναλάβει τὴν διάθεσιν φύλλων παρακαλοῦνται ὅπως τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰς αὐτοὺς ἀποστελλομένων φύλλων ἐμβάζωσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

Ὡσαύτως παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ ἡμῶν οἱ μὴ πληρώσαντες εἰσέτι τὴν συνδρομήν των νὰ ἐμβάσωσι ταύτην ἐντὸς τοῦ μηνός, καθόσον, ὡς βλέπουσιν, ὑποβαλλόμεθα εἰς μεγάλας δαπάνας πρὸς ἔκδοσιν τοῦ φύλλου.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Μέσα στὴν τόση φτώχεια ποῦ νισάφι
δὲν ἔκανε οὔτε ἡμέρα μία
ὁ οὐρανὸς θαρρεῖς γιὰ εἰρωνία
καὶ βρέχει κάτω ἀτέλειωτο χρυσάφι.
Καὶ στρώνει κάθε δρόμο καὶ γωνιὰ
μ' ἀχόρταγες ἀχτίδες καὶ ἡλιακάδα
τὸν κάθε δρόμο παίρνει παγωνιὰ
καὶ ἀπλώνει ἀπό τὸν ἥλιο στρωματσάδα.
Καὶ ἡ Ἀθῆνα ἡ πρώτη στὸ ραχάτι
καὶ ἡ Ἀθῆνα ἡ πρώτη στὴ δουλειὰ
πεντύνεται καὶ τρίβεται στὴν πλάτη
καὶ χασμουριέται μὲσ στὴν ἀντηλιά.

Τ. Μ.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΣΥΝΑΡΤΗΤΑ

Ὅλα σήμερα στὸν αἰῶνα μας τρέχουν μὲ αὐτοκίνητο· καὶ ὁ ἔρωτας τρέχει. Εἶνε ἀλήθεια πῶς κάποτε θέλει κανεὶς κάπου νὰ σταματήσῃ... μὰ γιὰ νὰ ξανατρέξῃ μὲ περισσότερη λαχτάρα.— Σήμερα στὸν αἰῶνα μας σταθερότης εἶνε οὐτοπία, ὅλα τρέχουν μὲ αὐτοκίνητο.

Γι' αὐτὸ ὅμως καὶ πολλοὶ γκρεμοτσακίζονται· δὲν εἶνε ὅλοι οἱ δρόμοι εὔκολοι γιὰ τὸ πέρασμα τῶν αὐτοκινήτων.

-*-

Σήμερα παντοῦ ρεαλισμός. Οἱ ἄρωστες ψυχὲς παρατονοῦνται γι' αὐτὸ καὶ νοσταλγοῦν τὴν ἐποχὴ ποῦ οἱ ἱππότες ξενυχτοῦσαν κάτω ἀπ' τὸ μπαλκόνι τῆς πυργοδέσποινας.

Σήμερα οἱ ἱππότες κοιμοῦνται δίπλα στὲς πυργοδέσποινες.

Τότε ἕνα λουλοῦδι εἶχε περισσότερη ἀξία ἀπὸ ἕνα παιδί. Σήμερα οἱ ἱππότες κοιμοῦνται δίπλα στὲς πυργοδέσποινες.

-*-

Μιὰ δοῦλα ἀγάπησε τὸ μπακαλόπουλο τῆς γειτονιᾶς της, ἤταν τὸ πρῶτο της μεράκι. Ἐμεθοῦσε μέσα στῆς σαρδέλλας τὰ ἀρώματα. Ὕστερα τὸν βαρέθηκε, τὰ ἔφτιασε μ' ἕνα πυροσβέστη ποῦ ἄρχισε νὰ τὴν κάνῃ νὰ νοιώθῃ φωτιὰ στὸ κορμί της.

Τὸ ἔργο συνεπλήρωσε ἕνας ξυλογλύπτης· τὴν ἐπελέκησε γιὰ τὰ καλά.

Σήμερα περνάει μὲ τὸ ἁμάξι της, μέσα σὲ ἀρώματα πασαλειμένη, ἡ κοκότα. Συνηθισμένη ἱστορία.

Λένε ὅμως πῶς κάποτε θυμᾶται τὸ μπακαλάκι τῆς.

-*-

Ἡ ἀρχαία τραγῳδία ἔβαζε τὸν ἥρωα νὰ παλεύῃ μὲ τὴ Μοῖρα.— Τὸ δρᾶμα τοῦ Σαίκσπηρ ἤταν πόλεμος παθῶν — Τὸ δρᾶμα τοῦ Ἴψεν εἶνε πόλεμος ἰδεολογικός.

Μήπως ὅμως καὶ τὰ τρία δὲν εἶνε τὸ ἴδιο πράμα; Καὶ στὰ τρία εἴδη ὅλοι δὲν παλεύουν μὲ τὴ Μοῖρα; Ἡ μήπως ἡ πάλη μὲ τὴ Μοῖρα δὲ φέρνει τὴ σύγκρουσι τῶν παθῶν, καὶ ἡ σύγκρουσι τῶν παθῶν δὲ φέρνει τὴ σύγκρουσι τῶν ἰδεῶν καὶ τάνάπαλιν;

Ὁ Αἴας τοῦ Σοφοκλέους δὲν εἶνε ὁ ἰδεολόγος ὁ σημερινός, ποῦ στὸν κοινωνικὸ πόλεμο βρίσκει ἀντιμέτωπο τὸν ἄνθρωπο τὸν πονηρό, τὸν ἐπιτήδειο, ποῦ πάει λάου—λάου νὰ καταφέρῃ τίς δουλειές του;

Ὁ Αἴας ἔσφαζε τ' ἀρνιὰ νομίζοντας πῶς σφάζει τοὺς ἀντιπάλους του. Τί ἄλλο κάνει ὁ ἰδεολόγος ὁ σημερινός; Δὲν εἶνε ὁ αἰώνιος Δὸν-Χιχώτης τῶν ἀνεμομύλων;

-*-

Μιὰ μέρα τὶς ἀποκρηὲς σταμάτησα μπροστὰ στὸ κάρο ἑνὸς αὐτοσχέδιου ποιητὴ μὲ πασαλειμένα ἀπὸ μπογιὲς τὰ μοῦτρα καὶ χάζευα.

Δὲν ξέρω γιατὶ τότε μοῦ ἦρθε ἔξαφνα στὸ νοῦ μου τὸ ἑξῆς ἀσήμαντο περιστατικὸ τοῦ βίου μου. Μιὰ μέρα ποῦ βρισκόμουν στὴ Γαλλία περνοῦσα ἀπὸ ἕνα κεντρικὸ δρόμο συντροφευμένος ἀπὸ μιὰ κομψότατη κυρία τοῦ ἐλαφροῦ κόσμου, ἀπὸ κεῖνες ποῦ ἔχουν ἀνυψώσι σὲ Τέχνη ξεχωριστὴ τὴ λατρεία τῆς Ἀφροδίτης.

Ἔξαφνα πέφτει ἀπάνω μας μιὰ γυναῖκα μεθυσμένη, ξεσκούφοτη, κουρελοῦ, πασαλειμένη στὸ φτιασίδι· ξερνοῦσε ἀπ' τὸ βρωμόστομό της βλαστήμιες.

— Τί εἶνε αὐτή; Ρωτάω, ἄθελα, τὴ συντρόφισά μου.

— Ἄ!, μιὰ βρῶμα σᾶν καὶ μένα, μοῦ ἀπαντάει μὲ κάποιο κρυφὸ πόνο.

Παντελῆς Χόρν

ΖΩΗ

Μέσα στὴ δύση ἑνὸς
φωτὸς ἐπρόβαλες
σὰ μαγεμένο λούλουδο
στὴ φύση
σ' ἐπῆρε ὁ πόνος-καβαλάρης ἄρχοντας-
Καὶ μὲς στὸν κύργο του
γιὰ πάντα σ' ἔχει κλείσῃ.

Αἰμιλία Κούζελη

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ MOREAS

Ὅπως ἕνα νηογέννητο κι' ἀφτέρωτο πουλὶ ἀπὸ τὴ στενή του τὴ φωλιὰ ψιθυρίζει τὰ πρῶτα ἄτονα κελαδήματά του ἔτσι καὶ ἡ νηογέννητη τοῦ Παπαδιαμαντοπούλου μοῦσα ἀπὸ τὴ στενή μας ἐθνικὴ φωλιὰ ἔψαλε τὰ πρῶτα ἀτεχνά της κελαδήματα δηλαδὴ τὴς «Τουγόνες» καὶ τὴς «Ἐχιδναις» ἀπὸ τὴς ὁποίες ἂν παραβλέψωμε τὰ τόσα τεχνικὰ ἐλατώματα καὶ τὴ γλωσσική τους ἀνακατοσοῦρα ἴσως νὰ βροῦμε ἐκεῖ τῆς ἔμπνευσις τὸ σπόρο ἀπὸ τὸν ὁ τοῖον ἐρύτρωσε ἀργότερα τὸ πελώριο δέντρο τοῦ Ζὰν Μωρεᾶς. Ἀλλὰ ὁ πόθος τοῦ πουλιοῦ νὰ τραγουδήσῃ καλλίτερα τὸ φτερουγίζει καὶ τὸ στέλνει ἀνάμεσα στοῦ δάσους τὰ καλίφωνα πετούμενα παρόμοιος πόθος τόσο αἰθέριος ὅσο καὶ πατριωτικὸς ἔδωσε στὸ Παπαδιαμαντόπουλο τοῦ θάρους τῆς φτερούγες καὶ τὸν ἔστειλε στοῦ αἰώνα μας τὴν καλλίτερη ποιητικὴ ὀρχήστρα.

Καὶ ἔζησε ἐκεῖ ἀνάμεσα στοῦ εὐγενικοῦ λαοῦ τὰ χειροκροτήματα τοῦ πάντοτε θαυμαστὴ τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος. Καὶ τὰ χειροκροτήματα αὐτὰ μ' ὑπερηφάνεια τἄκουγε ἡ Ἑλλάδα νὰ βουΐζουνε στ' αὐτιά της γιατὶ ἐὰν ὁ Μορεᾶς ἔγραψε μ' ἄλλη γλῶσα τὸ πνεῦμα του δὲν ἔπαψε νἀναι ἑλληνικὸ ὁ δὲ θρίαμβος τοῦ **Moreas** εἶνε θρίαμβος τοῦ νεοελληνικοῦ πνεύματος.

Καὶ τώρα 'ποῦ τοῦ κλίβανου ἡ φλόγες κἄψανε τὸ δακροφαντισμένο λείψανο τοῦ ποιητῆ τῆς «Ἰφιγένειας» καὶ τὴς καρδιὲς τῶν δύο ἐθνῶν μοῦ φαίνεται πῶς ταιριάζουνε τὰ τετράστιχα τοῦ Σολωμοῦ παρμένα ἀπό 'να ἰταλικὸ σονέτο πῶχει γράψει γιὰ τοῦ Φόσκολου τὸ θάνατο:

Ἔκλαψε ἡ γῆ σου ὅταν ἐπῆς στὰ ξένα
Καὶ ζηλεύοντας ἔκλαψε τὴν ὥρα
Ποῦ ἀντὶ δική της δάφνη, ἀπ' ἄλλη χώρα
Δόξας κλωνάρι ἔχει μαζέψει Ἐσένα.
Καὶ πικρότερα κλαίει καὶ ἀπελπισμένα
Μαζὺ χτυπᾶει τὰ δυό της χέρια τώρα
Φωνάζοντας: Δὲν ἔχω ἡ μαυροφόρα
Μήτε νεκρὸ τὸ σῶμα του μ' ἐμένα!....

Ἀθήνα *[Παράφραση Γ. Μαρκορᾶ].*

ΝΙΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΜΟΝΟΝ εἰς τὰ γραφεῖα μας ὑπάρχουν τὰ πρῶτα φύλλα τῆς «Δάφνης» (1—30), τιμώμενα ἀντὶ δρ. 3.

ΑΠΑΤΗΛΗ... ΕΥΤΥΧΙΑ!

Ὅταν ἄνοιξα τὸ γράμμα ποῦ μοῦ ἔφερεν ὁ ταχυδρόμος μιὰ μυρωδιὰ δυνατὴ σκορπίστηκε μέσα στὸ δωμάτιό μου. Ἄθελα καὶ μὲ συγκίνησι γύρισα τὴν κόλλα καὶ πρόσεξα τὴν ὑπογραφή.....

Τί ξαφνικὴ εὐτυχία! Ἐκείνη ἡ τόσον ψυχρὰ καὶ ἀπαθής, ἡ μόλις ἐγείρουσα τοὺς ὀφθαλμούς της διὰ νὰ μὲ ἴδῃ, ἐσπευδε νὰ μοῦ γράψῃ καὶ νὰ μοῦ προσδιορίσῃ ὥραν συναντήσεως.

Πλέον ἡ εὐτυχὴς ἤρχισα τὸν καλλωπισμόν μου καὶ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν εὑρισκόμην εἰς τὸ προσδιορισθὲν μέρος. Αἱ ὧραι παρήρχοντο καὶ ἡ ἀγωνία ἤρχισε νὰ μὲ καταλαμβάνῃ. Ἀνέμενα εἰς μάτην ἐκεῖ ἐπὶ τρίωρον σχεδόν. Χιλιας σκέψεις ἔβαλα εἰς τὸν νοῦν μου. Δὲν ἐγνώριζα τί νὰ ὑποθέσω. Ἔβγαλα τὸ σημειωματάριόν μου νὰ σημειώσω τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὴν ἀνέμενον ἐπὶ τοσοῦτον εἰς μάτην, ὅτε ἐσταμάτησα γελῶν ἅμα καὶ ὠχρός:

— Ὦ! τί ἔπαθα! ἐψιθύρισα· εἶχα λησμονήσει ὅτι ἦτο Πρωταπριλιά!

Ι. Δαμηλ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΥΜΝΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Τὸ περασμένο Σαββατόβραδο στὰ γραφεῖα μας ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ποιητοῦ κ. Μαρτζώκη ἐπιτροπὴ ἐκ γνωστῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν ἔκρινε τὰ ποιήματα ποῦ ἔστειλαν γιὰ τὸν Διαγωνισμὸν οἱ φίλοι συνεργάται τῆς «Δάφνης». Οἱ ὅροι τοῦ δημοσιευθέντος στὸ 32ον φῦλλον τῆς «Δάφνης» εἶνε ὑποθέτομεν γνωστοὶ σὲ ὅλους, ἐκτὸς ἐκείνων μόνον ποῦ ἀποφάσισαν νὰ λάβουν μέρος στὸ Διαγωνισμὸ καὶ οἱ ὁποῖοι βαρέθηκαν, φαίνεται, νὰ τοὺς διαβάσουν γιατί, ὅπως εἴδαμε, οἱ περισσότεροι τοὺς δὲν συνεμορφώθηκαν μὲ αὐτοὺς· ἐννόησαν ὅτι καὶ μεῖς μ' ὅλη τὴν ἀμφιβολία ὅτι μπορεῖ νὰ χάσομε τὴν κούρασι τοῦ διαβάσματος καὶ κάλῶν στίχων προτιμήσαμε νὰ τοὺς ἀποκλείσωμε ὁλότελα ἀπὸ τὸ διαγωνισμὸ κυρίως γιὰ νὰ μάθουν ἄλλη φορὰ νὰ διαβάζουν καὶ νὰ συμμορφώνονται μὲ τοὺς ὅρους.

Ἐξαίρεσις ἔγεινε μόνον γιὰ τὸ πρόημα τοῦ ἢ τῆς ὑπὸ ψευδώνυμον «Κυπάρισσος Θλιμμένη» κρυβομένης ποιητρίας, τοῦ ὁποίου τὴ φαιδρὴ ἱστορία, γιατί εἴχαμε καὶ πολλὰ φαιδρά, σᾶς σημειώνω γιὰ τὴν... ἱστορία.

Λοιπόν... Στὴς 21 Μαρτίου τελείωνε ἡ προθεσμία τῆς ἀποστολῆς ἔργων γιὰ τὸ διαγωνισμὸ καὶ κατὰ τὴν μία ὕστερ' ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα φθάνει ἕνα τηλεγράφημα ἀπ' τὴν Κεφαλληνία, φαντάζεσθε δὲ τὴν ἔκπληξι τοῦ διευθυντοῦ καὶ τὰ γέλοια του, ὅταν διάβασε τὸ περιεχόμενο: ***Ποίημα ἔρχεται*** (ὑπογραφὴ κ.τ.λ. Κεῖνο ποῦ ἔγεινε ὅμως κατὰ τὴν ***ἑσπέραν τῆς Κρίσεως***, ὅταν διαβάσαμε τὸ ἔργον, εἶνε ὁλότελα ἀπερίγραπο καὶ γιὰ νὰ μὴ στερήσω τῆς ἀπολαύσεως ποῦ δοκιμάσαμε ὅλοι ἀπὸ τὸ διάβασμα του προέτεινα τὴν παραχώρησιν μιᾶς στήλης τὴν ὁποίαν σᾶς παραθέτομεν μὲ ὅλα τὰ .... βοηθητικά, γιὰ νὰ νοιώσετε καὶ μόνος σας (εἴτε αὐτὸ ποῦ λένε: ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως) τὸ μεγαέσιον, τὸ ὕψος, τὸ βάθος, τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος τῆς ἀξίας του!...

-*-

Ἄλλο, φαιδρότερο αὐτό, ἦταν τὸ κάζο τοῦ φίλου μας Κ. Α. ἀπὸ τὰς Πάτρας ποῦ ἐκράτησε μιὰν ὥρα στὸ τηλέφωνο τὸ Διευθυντήν μας νὰ κατορθώσῃ νὰ τοῦ διαβιβάσῃ τηλεφωνικῶς τοὺς ***ἕμμετρους κεραυνοὺς*** του, ὅπως ὄμμορφα τοὺς χαρακτήρισεν ὁ ἴδιος κ. Δεπάστας ὁ ὁποῖος στὸ τέλος ἀναγκάσθηκε νὰ τὸ βάλει στὰ πόδια ἀπὸ τὸ φόβο μήπως ἀναπτυχθῇ ***κύκλωμα*** καί.... ***κεραυνοβοληθῇ***.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴν παραμαχρυνόμαστε ἀπὸ τὸ θέμα μας, στὸ ὁποῖον ἄλλωστε ἀκόμα δὲν μπήκαμε πράγματι, σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἀπὸ τὸν ὄγκον ὅλων τῶν σταλέντων ἔργων ξεχωρήσαμε ***δεκατέσσαρα*** ὑποφερτὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα πάλι διαλέξαμε τὰ ***ἕξη*** καλλίτερα, γιὰ τὰ ὁποῖα καὶ θὰ μιλήσω παρακάτω, ἀφοῦ πρῶτον συγχαρῶ τὸν κ. Δημήτσαν Φιοράτο γιὰ τὴν ἐκλογὴ τῶν καλλιτέρων στίχων τοῦ Παράσχου ἀπὸ τὴν «25ην Μαρτίου» καὶ τὴν καλωσύνην ποῦ εἶχε νὰ μᾶς τοὺς σερβίρῃ. Ἤταν ὅμως ἀνίερον ἀπὸ μέρος του νὰ τοὺς νοθεύῃ μὲ κείνους τοὺς δικούς του στίχους ποῦ πρόσθεσε. Θὰ ἦτο προτιμώτερον, ν' ἀντιγράψῃ καὶ νὰ μᾶς στείλῃ ὁλόκληρον τὸ τραγούδι νὰ τὸ διαβάσωμε μιὰ φορὰν ἀκόμη τοῦ ἄμοιροου τοῦ Παράσχου.

"Οσο γιὰ κείνους ποῦ νομίζουν ὅτι ποίημα θὰ πῇ νὰ βανῇς δέκα ὁμοιοκαταληξίες στὴν ἀράδα καὶ νὰ μετρᾶς ταρατάρα, ταρατάρα ταρατραρούμ.. ἢ συμμαζώνοντες ὅλες τὴς δρυσσὲς καὶ τὴς κατάρες «ἐναντίον τῶν ἐγθρῶν τῆς Πατρίδος» ποῦ ἔχουν ἀκούσει ὡς τώρα, γιὰ νὰ σκαρώσουν «***Πατριωτικὸ Ποίημα***» ἢ ἀραδιάζουν ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν ἡρώων, ἀνάκατα καὶ μὲ χωρὶς καμμιὰ σχέσι μεταξύ τους, ποῦ ἠύρανε στὴς ἱστορίες τοῦ Βραχνοῦ ἢ τοῦ Παπαματζῆ καὶ τοῦ Α ἢ Β ἱστορικοῦ, ἔχουμε νὰ ποῦμε αὐτά:

Στὸ ποίημα κυρίως ὑπάρχει μία ἰδέα ὁποιαδήποτε καὶ αὐτὴ πρέπει νὰ ὁδηγήσῃ τὸν ποιητὴν ἀναλόγως τῆς ἔννοιας ποῦ ἀποδίνει νὰ τὴν μορφώσῃ, ὅσο τὸ δυνατὸ πειὸ ἀκουστὰ στὸ στίχο ἀργὸ ἢ γρήγορο ἢ ζωηρὸ πάντα ὅμως ἁρμονικὸ μελλωδικὸ καὶ παστικό, καὶ μὲ τὴν ἀπαραίτητον προσπάθειαν νὰ τὴν ζωντανεύῃ μὲ τὸ αἴσθημα, χωρὶς ν' ἀφίνει νὰ τοῦ ξεφεύγῃ ἢ ν' ἀπλώνεται πολύ, χάσιν τοῦ μέτρου σὲ τρόπο ποῦ νὰ γείνῃ σκοτεινὴ ἢ δυσκολονόητη.

-*-

Τὰ πολλὰ λόγια εἶνε φτώχια, λένε μερικοί. Ἄς τὸ χουν ὑπ' ὄψιν τους αὐτὸ κεῖνοι ποῦ γράφουν καὶ μάλιστα στίχους. Ἄς μὴ βγάζουν λόγους. Δὲν θὰ δώσουν ἐξετάσεις γιὰ ρήτορες, ἀλλὰ καὶ ἂς μὴ βαρυοῦνται νὰ καθαρίσουν, κεῖνο ποῦ θέλουν νὰ ποῦνε μὲ δυὸ λόγια παρ' ἀπάνω, ὅσοι δὲν εἶνε σὲ θέσι μὲ δυὸ λόγια νὰ ποῦνε κεῖνο ποῦ θέλουν. Κυρίως ἂς γράφουν ὅ,τι χρειάζεται μόνο «τὸ ἀπαραίτητον» τὸ ἀρκετόν. Οὔτε περισσότερο, οὔτε λιγώτερο. Κι' ὅσο γιὰ κείνους ποῦ νομίζουν ὅτι «Πατριωτικὴ Ποίησις» θὰ πῇ νὰ βρίζῃς τοὺς «ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος» καὶ νὰ μουγκρίζῃς καὶ νὰ τρίζῃς τὰ δόντια καὶ νὰ χειρονομᾶς ἐναντίον τῶν... τοίχων τῆς κάμαράς σου, ἂς συγκρατήσουν καὶ τὸ πατριωτικό τους μένος κι' ἂς διαβάσουν κομμάτι Σολωμὸ καὶ θὰ δοῦν πῶς γράφωνται τὰ «Πατριωτικὰ Ποιήματα» ἂν στέκῃ νὰ τὰ ὀνομάζῃ κανεὶς ἔτσι, καὶ τοὺς βεβαιώνω πῶς δὲν θὰ μετανοιώσουν καθόλου. Ξανακλείνω τὴν παρένθεσι καὶ γυρίζω στὸ θέμα μου γιὰ νὰ τελειώνω κι' ὅλας:

*Ἀπὸ τὰ ἕξη τελευταῖα ὑπομνήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ κανεὶς ὅτι εἶναι ἀξιόλογα, ἀξιόλογα ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα, τὰ **τρία** τῶν κ. κ. **Ἡρακλῆ Φραγκῆ** (δοξασμένο Γουζί), **Νίκου Παμπούκη** (Ζέφυρος Νυχτομπάτης) καὶ **Τάσου Βιδούρη** (Πίνδος) **ἐπαινέθηκαν** τὰ **δυὸ** τῶν κ. κ. **Γεωρ. Βασιλείου** (Ἄττις Παπαῖος) καὶ **Σπ. Α. Παναγιωτοπούλου** (Στέφανος Δάφνης) πῆραν **Δεύτερο Βραβεῖο**· καὶ τὸ **τελευταῖο** τοῦ **Ἄχυρου** μολονότι εἶνε παρ' ἀπάνω ἀπὸ μισὴ στήλη ἐπειδὴ εἶνε τὸ πειὸ καλὸ ἀπ' ὅλα κατὰ τὴ γνώμη ὅλων, πῆρε τὸ **Πρῶτο Βραβεῖο**.*

Ἐγὼ ὅπως τὸ δήλωσα καὶ στὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω πῶς τὸ ποίημα τοῦ «Πίνδου» θὰ τὸ ἤθελα, ἂν ὄχι πρῶτο, πάντως δεύτερο, Ἀλλὰ σ' αὐτὸ νίκησε ἡ γνώμη τοῦ κ. Μαρτζώκη, μὲ τὴν ὁποίαν συμφώνησαν κι' οἱ ἄλλοι: νὰ προτιμηθῇ τὸ ποίημα τοῦ «Στέφανον Δάφνης» γιὰ τὴν ἁπλότητά του τὴ μεγάλη, ἡ ὁποία ἐν τούτοις γιὰ μένα μ' ὅλες τὴς ἀντίθετες γνῶμες δὲν παύει νὰ εἶνε ρητορία χωρὶς αἴσθημα, ποῦ λέει ὅλο τὰ ἴδια λόγια, χωρὶς πράγματι νὰ λένε τίποτα. Ἂν ὅπως πιστεύω σ' ἄλλο φῦλλο δημοσιευθοῦν καὶ τὰ ἐκπονηθέντα ποιήματα, θὰ κρίνουν κι' ἄλλοι ποιὸς ἔχει τ' ἄδικο. Ἐγὼ εἶπα καὶ ἐλάλησα, ἁμαρτίαν οὐκ ἔχω.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς

Κ. Δς

ΣΗΜ. Ὁ βραβευθεὶς παρακαλεῖται νὰ μᾶς στείλῃ τὸ κλισέ του ἂν ἔχῃ, ἢ τὴν φωτογραφίαν του μὲ τὸ ἀντίτιμον τῆς κατασκευῆς του ἐκ δραχμῶν ἑπτά, διὰ νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Δάφνην».

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΩΔΕΙΟΝ "ΛΟΤΤΝΕΡ,,

Ἡ περίκομψος σαλίτσα τοῦ Ὠδείου «Λόττνερ» ὅπου ἐδίδετο τὴν προϊαν τῆς Κυριακῆς μία συναυλία ὑπὸ τῶν μαθητριῶν καὶ μαθητῶν τοῦ λαμπροῦ μας αὐτοῦ μουσικοῦ ἱδρύματος εἶχε γεμίσῃ ἀπὸ μπουνέτα τῶν σπανιωτέρων Ἀθηναϊκῶν καλλονῶν.

Δροσιὰ καὶ χάρις καὶ νεότης καὶ ὡραῖοι ὀφθαλμοὶ καὶ κομψαὶ τουἀλέται κυριῶν καὶ δεσποινίδων...

Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας ἦτο ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων, διηνθισμένον ἀπὸ μουσικὴν τῶν **Sehumanne, Chopien, Seitg, Weder, Dusseek, Massenet, Bottel** *καὶ* **Mendelssohn.** *Καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προγράμματος ἐδικαίωσεν ὅλων τὰς προσδοκίας.*

Ἐν ἀρχῇ ἡ δνὶς Μαρία Ψυμοῦλη ἐξετέλεσεν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου λίαν ἐπιτυχῶς ἓν **Matrosenlied** *τοῦ* **Sehumann,** *ἡ δνὶς Μαρία Μπέριγγερ ἀνέκρουσεν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου μίαν* **Polonaise** *τοῦ* **Chopin,** *ἡ δνὶς Μάρθα Ἀγγελοπούλου ἐχειροκροτήθη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ τετραχόρδου ἑνὸς* **Concert** *τοῦ* **Seitz,** *ἡ δνὶς Λιλὴ Καλάβρια ἐνεθουσίασε κυριολεκτικῶς ἐκτελέσασα μετὰ μοναδικῆς ἀκριβείας ἓν* **Presto** *τοῦ* **Weder** *διὰ κλειδοκυμβάλου.*

Ὁ κ. Μιλτιάδης Ζάννος ἐχειροκροτήθη ἐκτελέσας διὰ βαρβίτου μίαν **Fantaisie hong toise** *τοῦ* **Grützmacher.**

Πολλὰ χειροκροτήματα ἐπέστεψαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ **Rondo pastorale** *τοῦ* **Dnsseck** *ὑπὸ τῆς δος Ἀρτέμιδος Α. Ἀσημάκη.*

Ἡ δνὶς Ἀλεξάνδρα Χριστομάνου, μαθήτρια τῆς δος Λούλης Κρέμερ μὲ μεταλλικὴν φωνὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τινας τόνους ἀμυδρῶς θαμβὴν, ὅπερ προσέδιδε πολλαχοῦ τοῦ ᾄσματός της μίαν πολυθέλγητρον ἀοριστίαν ὀνείρου ἔψαλε **Zesid** *τοῦ* **Massenet** *καὶ* **Zecredo du paqsan** *τοῦ* **Bottel.**

Ἡ δνὶς Κλειὼ Καλάβρια ἐχειροκροτήθη ἀνακρούσασα ἐπὶ κλειδοκυμβάλου τὸ **Rodocapriecioso** *τοῦ* **Mendelssohn,** *ἡ δνὶς Στέλλα Γαρδέλη ἐξετέλεσεν ἐπιτυχῶς ἐπὶ κλειδοκυμβάλου ἓν* **Impromptu** *τοῦ* **Chopin,** *ἡ δνὶς Μαρία Βερναρδάκη ἐχειροκροτήθη ἐκτελέσασα ἓν* **Concert** *τοῦ* **Mendelssohn.** *Τέλος ἡ δνὶς Βέρα Ναοὺμ ἐχειροκροτήθη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου τῶν* **Berceuse** *καὶ τῆς Ταραντέλλας τοῦ* **Chopin...**

Ὁ Ἀσημένιος

— Ἐπιτυχεστάτη ἡ καλλιτεχνικὴ ἀπογευματινὴ ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὸ ἐνταῦθα Παρθεναγωγεῖον τῶν Δυτικῶν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα.

— Κατεχειροκροτήθησαν αἱ ἀπαγγελίαι καὶ τὰ τραγουδάκια τῶν μικρῶν δεσποινίδων, ὅπως ἡ ὑπόκρισις ὅλων τῶν λαβουσῶν μέρος εἰς τὴν ἀπερειτίτσαν ἰδιαιτέρως δὲ τῆς προταγωνιστρίας τῆς ὁποίας ἐθαυμάσθη τὸ ταλέντο.

— Ἀπόψε Πέμπτη καλλιτεχνικὴ προσεπερίς παρὰ τῇ Κᾳ Φωκᾶ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκτὸς τῆς ἰδίας θὰ τραγουδήσουν καὶ ὅλοι οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαί της.

ΠΩΣ ΚΑΘΕ ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΑΣ

Η "ΔΑΦΝΗ,,

ΘΑ ΠΑΝΤΡΕΥΗ ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ

Ἡ « Δάφνη » ἀναγνωρίζουσα ὅτι πολλὰ κορίτσια ἄπορα καὶ ἐνάρετα δὲν δύνανται νὰ ὑπανδρευθῶσιν διότι δὲν ἔχουν νὰ κάμουν τὴν προῖκαν τους, προσκαλεῖ ὅλους τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας αὐτῆς ὅπως ἀπὸ κοινοῦ συντελέσωσιν εἰς τὴν κατὰ τὸ μῆνυον προικοδότησιν μιᾶς τοιαύτης κόρης διὰ τῆς συνεισφορᾶς μιᾶς μόνον δεκάρας.

Δῆλα δή.

Κάθε ἀναγνώστρια ἢ ἀναγνώστης ὁ ὁποῖος θέλει νὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτὴν τὴν φιλάνθρωπον πρᾶξιν καὶ νὰ τοῦ εὐλογοῦν μερικαὶ ἀποστάτευτοι ὑπάρξεις τὸ ὄνομά του, ἂς κόψῃ τὸ κάτωθεν δελτίον καὶ ἀφ' οὗ τὸ συμπληρώσῃ καταλλήλως ἂς τὸ θέσῃ ἐντὸς φακέλλου μαζὺ μὲ ἓν δεκάλεπτον γραμματόσημον Ἑλληνικὸν ἀσφράγιστον καὶ καθαρόν, ἂς κλείσῃ τὸν φάκελλον κομμένον ὁλίγον εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας, ἂς κολλήσῃ ἀπ' ἔξω δύο μονόλεπτα γραμματόσημα καὶ ἂς ρίψῃ τὸν φάκελλον εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον μὲ τὴν ἐπιγραφήν:

Διεύθυνσιν « Δάφνης »
ὁδὸς Μαυρομιχάλη 34
Ἀθῆνας.

*Εἰς μίαν δὲ πλευρὰν νὰ σημειώνῃ τὴν λέξιν « προικοδότησις ». Ὅλα τὰ ὀνόματα ποῦ θὰ συγκεντρο

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

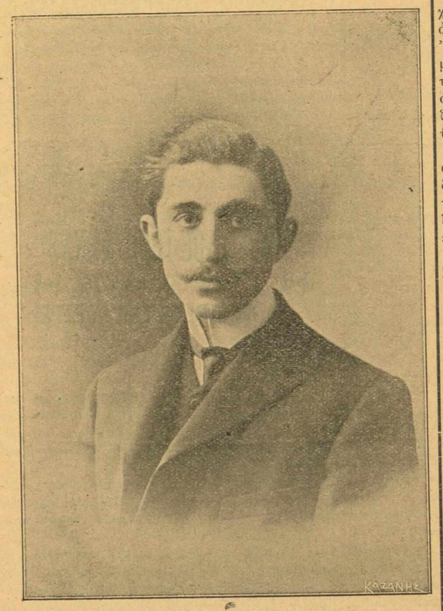

Ο Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ (ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ)

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΣΤΟ ΓΙΑΝΝΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Ἀπαλογέροντας ὁ ἀλαρότερος θεὸς τοῦ ὕπνου μοῦκλεισε τὰ βλέφαρα ἐνῶ καθόμουνα ἐξαπλωμένος κι' ἐδιάβαζα τὴ στερνὴ στροφὴ ἀπὸ τὸ γράμμα της. Χίλιες κιὶ περισσότερες φορὲς θἄχαν ἐπαναλάβει τὰ χείλη μου τοὺς στίχους:

"Οταν θὰ παύσῃ ὁ ἥλιος τὸν οὐρανὸν νὰ σχίζῃ,
ἡ ἀργυρὰ Πανσέληνος τὴν νύκτα νὰ φωτίζῃ,
ὅταν καγὼ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν ταύτην ἀφήσω.
τότε Σταῦρε μου πίστευσε πῶς θὰ σὲ λησμονήσω..

Θἄταν τεμὰ ἡ διάθεσι τῆς ψυχῆς μου, ὕστερα ἀπ' τὸ διάβημα τοῦ γράμματός της, ποῦ παραδομένος εἰς τῆς ἀγκάλες τοῦ Μορφέα εἶδα ἕνα ὄνειρο: — Αἰστάντηκα τὸν ἑαυτόν μου νἀνασηκώνεται ἀπάνου εἰς τῆς χρυσὲς φτερούγιες τοῦ ὕπνου, ἄκουσα τὸ χτύπο ποὔκαναν χτυπῶντας τὸν ἀέρα καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ εὑρέθηκα σὲ κόσμους ξένους τοῦ αἰθέρα. Μιὰ μυρουδιὰ ἀκατανόητη ἐχτύπησε τὴ μύτη μου, κάνοντας ὥστε νὰ μεθυστῇ ἀπ' τὴ παράδοξη γλύκα. Τὰ νεῦρα μου παράλυσαν καὶ μιὰ ἀτέλευτη τρεμούλα ἔτρεχε γύρω εἰς τὸ κορμί μου ποῦ μἔκανε νὰ λυόνω ἀπὸ τὴν ἡδονή.

Ἕνα γλυκὸ καὶ σιγαλὸ νανούρισμα συνόδευε τὴν ἀκουή μου, π' ἀντὶς νὰ μὲ κοιμίζῃ μ' ἐρέθιζε τὴ σκέψι, καὶ μοῦ ξανάφερνε τῆς παραλυμένες αἰστήσες.

Κι' ἔβλεπα μπροστά μου νὰ ξανοίγεται μιὰ καταπράσινη ἡλιόλουστη πεδιάδα κὶ κτημεσής της ἕνα ρυάκι, σᾶ φεῖδι, ἔτρεχε σιγὰ-σιγὰ γιὰ νἀ ρίχτῇ κὶ τὸ τέλος σὲ μιὰ λίμνη, μέσα ἀπ' τὴν ὁποία ξεπηδοῦσαν ἡ ἀχτίδες τοῦ ἡλίου καὶ σοῦ θάμπωναν τὰ μάτια.

Πλησιάζοντας ὅμως ἐδιάκρινα σ' τὴν ἄκρη της, σὲ μίαν ἀστρόπετρα, ἕναν νὰ κάθεται, κὶ' ἀπὸ τ' ὁλόγυμνο κορμί του ἐστάζανε ἡ στάλες τ' ἀσημένιου νεροῦ τῆς λίμνης, μέσα εἰς τἄφροστεφανομένα κυματάκια τοῦ ὁποίου ἐνυλιότανε, ὥσα γοργόνα, μιὰ νέα κάνοντας κἄποτε-κἄποτε νοήματα εἰς τὸ νηὸ νὰ πέσῃ μέσα.

Καὶ τὴν ἄκουσε!... Σὲ μιὰ στιγμὴ τοὺς εἶδα καὶ τοὺς δύο ἀγκαλιασμένους, καὶ μ' ἕνα γέλοιο, ποῦ λές κι' ἔκλειε μέσα του τὴν ἡδονή, τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπη ἐβυθιστήκανε εἰς τὰ γαργαλὰ νερὰ τῆς λίμνης. Μιὰ ἀόριστη ἐπιθυμία μ' ἐκυρίευε, καὶ χωρὶς νὰ ξέρω καλά-καλὰ τί κάνω ἀρχίζω νὰ τρέχω μέσα εἰς τὸν ἐωτικὸ ἐκεῖνο κάμπο. Τῆς ἀκουές μου πλημυρίζανε τὰ ὁλόγλυκα τραγούδια, ποῦ κύκνοι χιονόασποροι ἀφήκανε ἀπαλοπλέοντες εἰς τὰ ζαφειρένια νερὰ καὶ εἰς τῆς ὁλάνθιστες ἐκεῖνες μεριές.

Ἡ πεταλοῦδες μὲ τῆς χρυσὲς φτερούγες ἔξαφνιζόσαντε εἰς τὸ δράβα μου, καὶ τὰ πουλιὰ ἔπαβον τὸν κελαϊδημό τους, γιὰ νὰ τὸν ξαναρχίσουνε πειὸ γλυκόνε καὶ πειὸ μεθυστικόνε.

Ἀξάφνου τὰ μαλλιὰ τοῦ κεφαλιοῦ μου ἀνορθωθήκανε, μιὰ τρεμούλα ἀκατανόητη ἔτρεχε γύρω εἰς τὸ κορμί μου καὶ τὰ κόκκαλά μου συγκλονιστήκανε μ' ἕνα τριγμὸ ἀπαίσιο. Τὸ ἀπαλὸ νανούρισμα ποῦ μὲ συνώδευε εἰς τἀνάερο ταξεῖδι ποὔκανα ἀπάνου εἰς τῆς φτερούγες τοῦ Μορφέα, μετεβλήθηκε εἰς ἕνα τρομερὸ κι' ἀπαίσιο ξεφωνητό, σἂν τὸ βογγητειὸ ποῦ βγάνουν χίλια-δυὸ λεοντάρια ὕστερα ἀπὸ τ' ἀλληλοφάγωμά τους. Μπροστὰ εἰς τοῦ δρόμου μου τὴν ἤρεμη φσυγάλα, σἂν τοῦ ταρτάρου τὴν ἀπαίσια ὀψι, παρουσιάστηκε ἕνα βάραθρο. Ἀχνοὶ καὶ φοβερὰ οὐρλιάσματα μέσ' ἀπ' τὰ σωτικά του ἐξερνοῦντο, καὶ μιὰ μυρουδιά, ποῦ τὰ πλειόνια οὔλα σοῦτρωγε σκορπιότανε τριγύρω.

Τοῦ νοῦ μου ἡ δύναμι 'σταμάτησε, δίχως συλλογισμὸ ἐρρίχτηκα εἰς τὰ βάθη τοῦ βαράθρου.... Δὲν ξέρω πόσο ἔκανα νὰ φθάσω εἰς τὸ μπάτο, ἀλλὰ τὸ πέσιμό μου ἤτανε τόσ' ἀνάλαφρο, π'ἂν ἕνα φεῖδι δὲν ἐξετετιότανε, γιὰ νὰ κολλήσῃ εἰς τὰ σφιγμένα μου τὰ χείλεια τὴ μουσούδα του δὲ θὰ σχιαζόμουνα καθόλου...

Σταλαματιὰ-σταλαματιὰ τὸ αἷμα αἰστανόμουνα νὰ στάζῃ ἀπ' τὴ καρδιά μου κι' ἀπὸ τὸ φόβο πεθαμένος, ἄκουγα τὸ γλύψιμο τῆς γλώσσις, κὶ τὸ τρίξιμο τῶν σαγονιῶνε ποῦ τὸ φεῖδι ἔκανε τὸ αἷμα μου ρουφῶντας. Διὰ μιὰ στιγμὴ μὲ κουλούριασε ὁλόκληρον καὶ ἡ κρεάδα τοῦ κορμιοῦ του μεταδόθηκε εἰς τὸ παγωμένο μου τὸ σῶμα.

Τὰ μακρυὰ μαλλιά μου, εἰς τὸ κοῦτελό μου σκορπισμένα, ἐπαράδεραν ἀπ' τὸ φυσομανειὸ τοῦ φεῖδαλλα ποῦ μ' εἶχε κουλουριάσει....

Ὅταν σὲ μιὰ στιγμὴ αἰστάνθηκα πῶς ἡ ψυχή μου ἔξερριζονόταν, ἐμάζεψα ὅσες δυνάμες μ' ἀπομένανε ἀκόμα κι' ἔβγαλα μιὰ φωνή: Μαρία!.....

Ἡ τρομαγμένη καὶ μελιστάλακτη τῆς μάνας μου φωνὴ μ' ἀπέσπασε ἀπ' τὰ νύχια τοῦ ἐφιάλτη: —

— Τί ἔχεις ἤλιε μου;.... Κι' ἐξύπνησα. ἀλλὰ εἰς τὴ μνήμη μου ἀνεξίτηλα ἐμείνανε, ἢ ὄψες τῶν ματιῶνε τοῦ φειδιοῦ. καὶ ἡ φωνὴ ἢ κἄλλιο ἡ σκουξὰ ποῦ ἔβγαλε ὅταν ἐγὼ τὸ ὄνομα Μαρία, ἐξεφώνησα.....

Δυὸ-τρεῖς ὧρες μὲ λιβάνια καὶ παράκλησες ἐπάλαιβε ἡ δύστυχη ἡ μάνα μου γιὰ νὰ μὲ συνεφέρῃ ρωτῶντας με-γιατὶ 'στὸν ὕπνο μου ἐφώναζα- Μαρία!!....

Ὅταν τ' ἀτόγεμα κατὰ τῆς τρεῖς, τὰ μάτια της ἐρωμένης μου ἀντίκρυσα καὶ τὴ φωνὴ τοῦ γέλοιου της ἀγροίκησα δὲν ἠδυνήθηκα νὰ μὴν ἀνατριχιάσω. Στὰ μάτια της ἐγνώρισα τὰ μάτια τοῦ φειδιοῦ καὶ εἰς τὴ φωνή της τὸν οὐρλιασμό του....

Πάτραι *Φρεάντλης.*

Η ΕΞΕΡΙΣ ΤΗΣ "ΤΕΧΝΗΣ,,

Ἀπόψε εἰς τὰς 9 1)2 μ. μ. καὶ εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Συνδέσμου τῶν Συντακτῶν δίδεται ἡ μεγάλη ἑσπερὶς τοῦ Συλλόγου ἡ «Τέχνη» ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ του.

Τὸ πρόγραμδα εἶναι ἐκλεκτότατον.

Θὰ συμπράξῃ τὸ **Cuartetto** τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ἐκ τῶν κ. κ. Γαϊδεμβέργερ, Χωραφᾶ, ἀδελφῶν Οἰκονομίδου. Ἡ Δις Μ. Ξανθάκη— ἀηδόνι μας—μὲ τρία θαυμάσια ἄσματα. Τὸ **Trio** ἐκ τῶν κ. κ. Παπαγεωργίου, Καρακύρη. Γ. Οἰκονομίδου. Ἡ Δις Λυκιαρδοπούλου ἤτις θὰ ἐκτελέσῃ τὸ «Νυχτερινὸ» τοῦ **Listz** καὶ τὴν «Λουκία» τοῦ **Lesehetizkg,** μόγον διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός. Ὁ κ. Α. Βώτης θὰ κάμῃ καρικατοῦρες τῆς σιγμῆς καὶ οἱ κ. κ. Ν. Λαπαθιώτης καὶ Ι. Τουρνάκης θὰ ἀπαγγείλωσι. Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Μανώλης Μαγκάκης θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ συλλόγου καὶ τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς Τέχνης.

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΜΑΣ

Ποία εἶνε ἡ ὡραιοτέρα κυρία ἢ δὶς τῶν Ἀθηνῶν;

Αἱ ἀπαντήσεις συνοδευόμεναι ὑπὸ δεκαλέπτου γραμματοσήμου δέον νὰ σταλῶσι μέχρι τῆς 10ης τοῦ μηνὸς εἰς τὰ γραφεῖά μας. Τῆς ὡραιοτέρας κυρίας, ἥτις θὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς τοιαύτη, ἐὰν συγκεντρώσῃ ὑπερεκατὸν ἀπαντήσεις, θέλει δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν, τῶν δὲ ὑπὲρ αὐτῆς ψηφισάντων τὰ ὀνόματα, τῆς μετ' αὐτὴν τὸ ὄνομα ὡς καὶ τὰ τῶν ψηφισάντων αὐτὴν καὶ τῆς γ'. μόνον τὸ ὄνομα μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων οὓς ἔλαβε.

ΥΜΝΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

Στοῦ Πάρνη τὰ πανύψηλα παλάτια,
ποῦ πεῦκα τὰ στολίζουν καὶ ἐλάτια,
διαβάτης ταξιδεύοντας μιὰ' μέρα
τὸ βασιλιὰ τὸν εἶδα πέρα καὶ πέρα.
Καλόκαρδος ἐκεῖνος γιὰ τὸν ξένο,
σἂν μ' εἶδε ἐμπροστά του σαστισμένο,
ἀμέσως στὰ παλάτια του ἀπλώνει
χαλί, γιὰ νὰ πατήσω λευκὸ χιόνι.
Κι' ἀρχήσανε γλυκὰ νὰ τραγουδᾶνε,
τὰ πεῦκα, τὰ ρύακια ποῦ κυλᾶνε,
κι' ἀρχίσανε μπροστά μου νὰ περνοῦνε,
στοῦ γέρου τὰ παλάτια ὅσα ζοῦνε.
Κ' ἐστάθηκα ἀμέσως βουβαμένος...
καὶ ὅλα τὰ κυτοῦσα φοβισμένος,
μπροστά του, ἡ δύναμίς μου εἶχε σβύσει,
καὶ τὸ Θεό του λάτρευσα... τὴ φύσι.

Ἀνδρέας Μάρκελλος

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΡΟΟΔΕΥΕΙ ΒΑΔΙΖΟΥΣΑ ΕΠΙ ΠΤΩΜΑΤΩΝ!

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἕτεροι δύο ἀεροπόροι—εἷς Γάλλος καὶ εἷς Γερμανὸς—ἐγένοντο θύματα τῆς προόδου τῆς Ἐπιστήμης, κατασυντριβέντες μετὰ τῶν ἀεροπλάνων αὐτῶν!

Ἐπίσης πρὸ μηνῶν ἐφονεύθησαν οἱ Γάλλοι ἀεροπόροι Λεφὲβρ, Φερμτὲρ, Μαρσὼλ Σχωρὲ, Βωσενὼ καὶ Ρεώ.

Λὲν φρονεῖτε λοιπὸν, ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ φωνάξωμεν: «Ἀλτ! ἀεροπόροι!... Ἐγκαταλείψατε τὴν τοσοῦτον ἐπικίνδυνον ἐπιχείρησίν σας!...»;

Ἀλλ' ὄχι· εἶναι οὗτοι ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐπιστήμης—ἡ ὁποία οὐδέποτε σταματᾷ καὶ οὐδόλως πτοεῖται ἐκ τῶν μηδαμινῶν δι' αὐτὴν ἀτυχημάτων τούτων—καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συνεχίσωσι τὸ προοδευτικὸν ἔργον αὐτῶν παρ' ὅλους τοὺς κινδύνους.

Ὦ! πόσοι διὰ νὰ ἀνακαλύψωσι τοὺς δύο παγωμένους πόλους τῆς γῆς ἀπέθανον ἐκ τοῦ ἀφορήτου ψύχους ἢ ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν ἀγρίων θηρίων καὶ τῶν Ἐσκιμώων!..... Πόσοι χημικοὶ ἐδηλητηριάσθησαν διὰ διαφόρων θανατηφόρων ἀερίων ἢ ἐφονεύθησαν δι' ἐκπυροσκοροτήσεως εὐφλέκτων ὑλῶν!.... Πόσοι ναυτιλλόμενοι ἐπνίγησαν ἐν ἀρχῇ, ἐπιθυμοῦντες ὅπως κυριαρχήσωσι τῆς ἀγρίας θαλάσσης!... Πόσοι ἰατροὶ ἀπέθανον ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐν τοῖς μικροβιολογικοῖς ἐργαστηρίοις θανατηφόρων μικροβίων, ἢ ἐκ δηλητηριάσεως τοῦ σώματος κατὰ τὰς νεκροψίας κατὰ τὰς ὁποίας εἶχον τὴν ἀτυχίαν νὰ ὑποστῶσιν ἀμυχάς!.. Πόσοι δ' ἐφευρέται κατασκευῆς πυρίτιδος ἀνετινάχθησαν εἰς τὸν ἀέρα!...

Ἀλλ' ἡ Ἐπιστήμη παραμένει ψυχροτέρα καὶ αὐτοῦ τοῦ πάγου, δὲν ἔχει καρδίαν καὶ ὅμως ποθεῖ νὰ κάμῃ ἀπαύστως κατακτήσεις καὶ προόδους, ἔστω καὶ μὲ κινδυνον, ἢ καὶ ἀπώλειαν, τῆς ζωῆς τῶν ὀπαδῶν της.

Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη ἐπιθυμία της, τὸ μόνον ὄνειρόν της.

Οὕτω λοιπὸν προοδεύει ἀπαύστως, πλὴν φεῦ!, βαδίζουσα ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν φίλων της!....

ΔΗΜ. Ν. ΖΟΡΜΠΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΑΚΙΝΘΟΣ

ΞΥΠΝΑ

Ξύπνα τ' ἀστέρια πρὶν σβυστοῦν,
Κι' αὐγούλα πρὶν ἀρχίσῃ
Καὶ πρόβαλε σἂν ὄνειρο
Στὴν κοιμισμένη φύση.

Ξύπνα· δειλιάζω μόνος μου
Στὸ μαυρισμένο δρόμο,
Ξύπνα νὰ γύρῃς ἀπαλὰ
Στὸν κουρασμένο μου ὦμο,

Ξύπνα κ' ἡ ὥρα βιάζει μας
Νὰ φύγουμε νὰ πᾶμε
Ἐκεῖ ποῦ ἀνειρευτήκαμε
Ἐκεῖ ποῦ λαχταρᾶμε....

Νὰ βροῦμε κόσμο ἀπέραντο....
Νὰ βροῦμεν ἄλλη χτίση!
Ξύπνα τ' ἀστέρια πρὶν σβυστοῦν,
Κ' αὐγοῦλα πρὶν ροδίσῃ.

Γεώργιος Ἀ. Ἀσημάκης

OSCAR WILDE

DE PROFUNDIS

- 15 - ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ Κ. ΟΥΡΑΝΗ

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ καταστροφή μου δὲν προῆλθε ἀπὸ μεγάλον ἀτομικισμὸν τῆς ζωῆς, ἀλλὰ ἀπὸ πολὺ ὀλίγον. Ἡ μόνη αἰσχρὰ, ἀσυγχώρητος καὶ πάντοτε καταδικαστέα πρᾶξις τῆς ζωῆς μου εἶνε ὅτι ἐπέτρεψα εἰς τὸν ἑαυτόν μου νὰ φωνάζῃ πρὸς τὴν κοινωνίαν διὰ βοήθειαν καὶ ὑπεράσπισιν. Ἡ κραυγή μου αὕτη ἀπὸ ἀτομικιστικῆς ὄψεως ἐξεταζομένη εἶνε ἀρκετὰ κακή, ἀλλὰ ὁποία δικαιολογία δύναται νὰ παρουσιασθῇ διότι τὸ ἔκαμα; Βεβαίως μίαν φορὰν ποῦ ἔθεσα εἰς κίνησιν τὰς δυνάμεις τῆς κοινωνίας, ἡ κοινωνία ἐστράφη πρὸς ἐμὲ καὶ εἶπεν: "Ἐζῆς τόσον καιρὸν περιφρονῶν τοὺς νόμους μου καὶ τώρα ζητεῖς ἀπὸ τοὺς νόμους μου αὐτοὺς προστασίαν; Θὰ ἰδῇς αὐτοὺς τοὺς νόμους ἐκτελουμένους καθ' ὁλοκληρίαν. Θὰ ὑποστηριχθῇς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ὁποίους ἐπεκαλέσθης. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι εἶμαι φυλακισμένος. Βεβαίως κανεὶς ἄνθρωπος ἐπέτα τόσον χαμερπῶς καὶ ἀπὸ τοιαῦτα χαμερπῆ δργανα ὅπως ἐγώ.

Τὸ Ὑλιστικὸν στοιχεῖον εἰς τὴν ζωὴν δὲν εἶνε ἡ ἔλλειψις τῆς κατανοήσεως τῆς τέχνης. Ἄνθρωποι ἔχοντες θέλγητρα, καθὼς ἀλιεῖς, βοσκοί, καλλιεργηταί, χωρικοὶ καὶ ὡς ἄλλοι παρόμοιοι δὲν γνωρίζουν τίποτε ἀπὸ τὴν τέχνην, καὶ ὅμως εἶνε τὸ ἅλας τῆς γῆς. Ὑλιστὴς εἶνε αὐτὸς ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζει καὶ βοηθεῖ τὰς βαρείας, δυσβαστάκτους, τυφλὰς, μηχανικὰς δυνάμεις τῆς κοινωνίας, καὶ δὲν ἀναγνωρίζει τὰς δυναμικὰς δυνάμεις ὅταν τὰς συναντᾷ εἴτε εἰς ἄνθρωπον εἴτε εἰς μίαν κίνησιν.

Οἱ ἄνθρωποι ἐσκέφθησαν ὅτι ἦτο τρομερὸν νὰ προσκαλέσω εἰς γεῦμα ὅλα τὰ κακὰ πράγματα καὶ νὰ εὑρίσκω εὐχαρίστησιν εἰς τὴν συντροφιάν τους. Ἀλλ' ὅμως ἀπὸ τὴν πλευρὰν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγὼ, ὡς καλλιτέχνης τῆς ζωῆς, τὰ ἐπλησίασα, ἦσαν τερπνὸς διδακτικὰ καὶ διεγερτικά. Ὁ κίνδυνος ἦτο τὸ ἥμισυ τοῦ ἐρεθισμοῦ. Ὡς καλλιτέχνης ἔπρεπε νὰ εἶμαι μὲ τὸν Ἄρειλ, ἀλλ' ἐγὼ ἐπῆγα νὰ ἀγωνισθῶ μὲ τὸν Κάλιμπαν.....

Κάποιος μεγάλος Φίλος μου —ἕνας φίλος μου δέκα ἐτῶν —ἦλθε νὰ μὲ ἰδῇ πρὸ ὀλίγου καιροῦ καὶ μοῦ εἶπε ὅτι οὔτε μίαν ἀπλῆν λέξιν ἐξ' ὅσων εἶπον ἐναντίον μου ἐπίστευσε, καὶ ἤθελε νὰ γνωρίζω ὅτι μέ θεωρεῖ τελείως ἀθῶον, καὶ τὸ θῦμα φρικαλέας σκευωρίας.

Ἔκλαυσα δι' ὅ,τι εἶπε καὶ τοῦ ἀπήντησα ὅτι ἂν καὶ ἦσαι πολλαὶ μεταξὺ τῶν ὡρισμένων κατηγοριῶν τελείως ψευδεῖς καὶ ἐπερίφθησαν ἐπ' ἐμοῦ ἀπὸ ἀπεχθῆ ἐχθροπάθειαν, ἐὰν δὲν παρεδέχετο καὶ δὲν ἀναγνώριζε τελείως ὅτι ἡ ζωή του ἦτο πλήρης διεστραμμένων ἡδονῶν, θὰ μᾶς ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθῶ νὰ εἶμαι φίλος του καὶ νὰ ἀποτελῶ μέλος τῆς συναναστροφῆς του.

Ἦτο τρομερὸν κτύπημα δι' αὐτόν, ἀλλ' εἴμεθα καὶ πάλιν φίλοι καὶ δὲν ἀπέκτησα τὴν φιλίαν του μὲ ψευδεῖς ὑποκρίσεις.

Αἱ εὐσυγκίνητοι δυνάμεις, ὅπως θέλω ἐγὼ κάπου εἰς τὰς Σκέψεις μου, εἶνε τόσον περιωρισμέναι κατὰ τὸν βαθμὸν καὶ τὴν διάρκειαν ὅσον καὶ αἱ δυνάμεις τῆς φυσικῆς ἐνεργείας. Ἡ μικρὴ κοῦμα ἡ ὁποία κατεσκευάσθη διὰ νὰ περιέχῃ ὡρισμένην ποσότητα δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ περισσοτέραν ὅσον καὶ ἂν πληρωθῇ οἶνου μέχρι χείλους τὰ πορφυρᾶ πυθάρια τῆς Βουργουδίας, καὶ οἱ συνθλίβοντες τὰς συνηθισμένας σταφυλὰς ἐκ τῶν πετρωδῶν τῆς Ἱσπανίας ἀμπελώνων χοθοῦν μέχρι γόνατος εἰς τὸν λιῶν. Δὲν ὑπάρχει πλέον κοινότερος τρόμος ἀπὸ τοῦ νὰ σκέπτεται τις ὅτι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι εἶνε αἱ αἰτίαι ἢ αἱ περιστάσεις μεγάλων τραγουδιῶν μοιράζοντες τὰ κατάλληλα εἰς τὴν τραγικὴν χαρακτῆρα αἰσθήματα· κανεὶς πλέον θανατηφόρος τρόμος ἀπὸ τοῦ νὰ τὸ περιμένῃ τις ἀπὸ αὐτούς. Ὁ μάστυς μὲ τὴν «ἐκ Φλογῶν χιτῶνα του» δύναται νὰ παραπηρῇ τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ, ἀλλ' εἰς αὐτὴν ὁ ὁποῖος συσωρεύει τὰ φρύγανα καὶ φυσᾷ τὰ ξύλα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ὁλόκληρος ἡ σκηνὴ δὲν τοῦ κάνει μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν ἀφ' ὅσην δύναται νὰ κάμῃ ὁ φόνος ἑνὸς βοὸς εἰς τὸν κρεοπώλην ἢ ἡ πτῶσις ἑνὸς δένδρου εἰς τὸν ἀνθρακέα εἰς τὸ δάσος, ἢ ὁ ἀποφυλλισμὸς ἑνὸς ἄνθους εἰς ἕνα ὅστις θανατώνει τὴν χλόην μὲ ἕνα δρέπανον. Μεγάλα πάθη εἶνε διὰ τὸ μεγάλον τῆς ψυχῆς, καὶ μεγάλα συμβάντα δύνανται νὰ ἰδωθῶσιν μόνον παρ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἶνε εἰς ἓν ἐπίπεδον μὲ αὐτά, ...

Δὲν γνωρίζω τίποτε τὸ ὁποῖον εἰς ὅλα τὰ δράματα ἀπέμεινε ἀπὸ τὴν ἄτωμιν τῆς τέχνης, τίποτε πλέον ἐμπνευστικὸν ἀπὸ τὴν λεπτολογίαν τῆς παρατηρήσεως, ἀπὸ τὸ σκίτσο τοῦ Σαίκξπηρ γιὰ τὸν **Rosencrantz** *καὶ τὸν* **Guildenteru**. *Εἶνε φίλοι τοῦ Ἀμλέτου ἀπὸ τὸ Λύκειον. Ἦσαν σύντροφοί του. Φέρουν μεθ' ἑαυτῶν ἔργον· αὐτὸς ταλαντεύεται ὑπὸ τὸ βάρος φορτίου ἀνυποφόρου μιᾶς τῶν καταστάσεών του.*

Ὁ νεκρὸς ἐξῆλθε ὁπλισμένος ἐκ τοῦ ιωήματος διὰ νὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτὸν μίαν ἀποστολὴν πολὺ μεγάλην καὶ πολὺ μικρὰν συγχρόνως. Εἶνε ὀνειροπόλος καὶ λαλεῖται νὰ δράσῃ. Ἔχει ποιητικὴν φύσιν καὶ ἐζητήθη ἀπὸ αὐτὸν νὰ παλαίσῃ μὲ τὴν κοινὴν περιπλοκὴν ἀφορμῶν καὶ ἐνεργείας «ἀποτελέσματος», μὲ τὴν ζωὴν εἰς τὴν πρακτικήν της κατανόησιν, περὶ τῆς ὁποίας δὲν γνωρίζει τίποτε, καὶ ὄχι μὲ τὴν ζωὴν εἰς νὴν ἰδεώδη ἰδεαλιτήν της αἴσθησιν, περὶ τῆς ὁποίας γνωρίζει πολλά. Δὲν γνωρίζει οὐ νὰ κάμῃ καὶ ἡ μορία του εἶνεδτι ὑποκρίνεται τὸν μωρόν. Ὁ Βοοῦτος μετεχειρίσθη τὴν τρέλλαν ὡς πέπλον διὰ νὰ ἀποκρύψῃ τὸ ξῖφος τοῦ σκοποῦ του τὸ ἐγχειρίδιον τῆς θελήσεώς του, ἀλλ' ἡ τρέλλα τοῦ "Ἀμλετ εἶνε ἁπλῆ μάσκα διὰ νὰ κρύψῃ τὴν ἀδυναμίαν του. Κάμνει τῆς παραξενιὰς του καὶ τὰς ἀστειότητάς του διὰ νὰ ἐπιτυγχάνῃ τὴν ἀγοροπορίαν. Ἐξακολουθεῖ παίζει μὲ τὴν πρᾶξιν καθὼς εἰς καλλιτέχνης παίζει μὲ τὴν Θεωρίαν. Κάμνει τὸν ἑαυτόν του κατάσκοπον τῶν πρεπόντων του πράξεων καὶ δίδει προσοχὴν εἰς τὰς ἰδίας του λέξεις εἰπεῖν ὅτι εἶνε ἁπλῶς «λόγια, λόγια, λόγια». Ἀντὶ νὰ προσαθήσῃ νὰ γείνῃ ὁ ἥρως τῆς ἰδίας του ἱστορίας, ζητεῖ νὰ γείνῃ ὁ θεατὴς τῆς ἰδίας του τραγωδίας, Δυσπιστεῖ εἰς κάθε τι. καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν του ἀκόμα, καὶ ὅμως ἡ ἀμφιβολία του δὲν τὸν ὠφελεῖ διότι δὲν προέρχετε ἀπὸ σκεπτικισμὸν ἀλλὰ ἀπὸ στειρωμένην θέλησιν.

("Επεται τὸ τέλος)

ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΟΥ ΠΕΘΑΝΕ

Κἄποιαν αὐγὴ βασίλεψε, μαζὶ μὲ τὸ φεγγάρι,
Ποῦ συνεπῆρε μακρυὰ στῆς χώρας τῶν ψυχῶν
Κι' ὁ πορφυρένιος βασιλιᾶς ἠρθ' ἔπειτα νὰ πάρῃ
Τὰ δάκρυα ποῦ κυλίσανε, τὰ δάκρυα τῶν ἀνθῶν.

Νίκος Τσοῦχλος

Η ΔΑΦΝΗ ΜΟΥ

Βρῆκα στὸ δρόμο εὔοσμο καὶ ἄγριο λουλοῦδι
Σκύφτω τὸ πέρνω μὲ χαρὰ
Κυττῶ καὶ ἦτο μιᾶς πτωχῆς, πτωχῆς μιᾶς [δάφνης φλοῦδι
Τὸ ἔκρυψα 'στὰ στήθη μου τὸ ἔβαλα 'στὴν [καρδιά μου
Καὶ ἀπὸ τότε ἔγεινεν ἡ μόνη συντροφιά μου.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΜΟΥ

Πότε θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς
τὰ δυὸ ν' ἀγκαλιασθοῦμε
νὰ σμίξουμε τὰ χείλη μας
γλυκὰ νὰ φιληθοῦμε
Ἐλπίδα καὶ ὑπομονὴ
ἀγάπη μου νὰ ἔχῃς
καὶ σὰν ποτάμι ὁ καιρὸς
γρήγορα θὲ νὰ τρέχῃ.
Καὶ θέλει ἔλθει ἡ στιγμὴ
καὶ ὥρα εὐλογημένη
ποῦ θὰ βρεθοῦμε ἀγάπη μου
σφιγκτὰ ἀγκαλιασμένοι.

Λαύριον *Νίκος*

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΜΑΞΙΜΟΥ ΓΟΡΚΥ

ΤΟ ΑΝΔΡΟΓΥΝΟ ΟΡΛΩΦ

16~ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΠΥΡΡΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ

Τὴν ἑπομένην ἡμέραν, ἐσηκώθηκαν πρωΐ, πρωΐ. Αἴρνης εἰσέρχεται εἰς τὸ ὑπόγειόν των ἡ χονδρὴ μαγείρισσα τῶν κοσμηματογράφων, ἔχουσα τὸ πρόσωπόν της, τὸ ὁποῖον ἦτο συνήθως κόκκινο καὶ γεμάτο ζωή, κατακίτρινο καὶ τρομαγμένο.

— Τί κάνετε ἐσεῖς αὐτοί; κοιμᾶσθε; αἴ! λέγει ἀγωνιῶσα, ἐνῶ τὰ χονδρά της χείλη ὑπέτρεμον μ' ἕνα παράδοξον τρόπον.

Κοιμᾶσθε, αἴ;... καὶ ἔχουμε τὴ χολέρα στὴν αὐλή!....

Ὁ Θεὸς μᾶς τιμωρεῖ!...

Καὶ χωρὶς πολλὰς διατυπώσεις ἀρχίζει τὰ κλάμματα.

— Τί κάθεσε καὶ λές; τῆς φωνάζει ὁ Γκρέσκας.

— Καὶ ἐγὼ δὲν ἄδιασα ἀκόμη τὰ σκουπίδια! Διακόπτει τρομαγμένη καὶ ἡ Ματρίνα.

— Ὅσο γιὰ μένα, περιστεράκι μου, φεύγω ἀπ' ἐδῶ. Θὰ τοῦ δείνω..... θὰ πάω εἰς τὴν ἐξοχήν, = αὐτὸ ἦταν ὅλο!

= Μὰ ποιὸς τὴν ἔπαθε; ἠρώτησεν ὁ Γρέσκας πλησιάζων τὴν χονδρὴν ἐπισκέπτριαν.

— Ὁ φυσαρμονοπαίκτης!... Λέγουν, ὅτι χθὲς τὸ βράδυ ἔπιε νερὸν ἀπὸ τὴ θρύση.... καὶ τὴν νύκτα αὐτή.... τὴν ἔπαθε... Βέβαια καὶ ἐχολεριάστιχε, κύριέ μου, στὴν κοιλιά... λές καὶ πῆρε ἀρσενικό....

— Ὁ φυσαρμονοπαίκτης! ἐμουμούρισεν ὁ Γκρίσκας, σὰν ἀπολιθωμένος.

Ὁ δυστυχὴς δὲν μποροῦσε νὰ πιστέψῃ ὅτι ἦτο δυνατὸν ποτὲ νὰ προσβληθῇ ἀπὸ οἱανδήποτε ἀσθένειαν ὁ παίκτης τῆς φυσαρμόνικας.

— Ἕνας νέος τόσο γερός, τόσον εὔσωμος, τόσο χαρίεις, τόσο γεμάτος ἀπὸ ἐξυπνάδαν...

Ἀλλ' ἐχθὲς μόλις ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν αὐλὴν κορδωμένος καὶ ὑπερήφανος σὰν παγώνι!.... Θὰ πάω νὰ τὸν δῶ, κατέληξε λέγων ὁ Ὀρλὼφ μειδιῶν μὲ ὕφος ἀμηριδολίας.

Αἱ δύο γυναῖκες ἐφώναξαν καὶ αἱ δύο ταυτοχρόνως.

— Γκρίσκα.... εἶνε κολλητική!

— Εἶσαι τρελός, πατερούλη μου!

Ὁ Γκρίσκας ἐξεστόμησε μία βλασφημία ἀπὸ ἐκείνας ποὺ ἐσυνήθιζε, ἔπερασε τὰ πόδια του στῆς χονδρές του μπότες καὶ ἀγτένιστος, καθὼς ἦτο μὲ τὸν γιακὰ τοῦ ὑποκαμίσου του ἀνοιχτόν, διευθύνθη πρὸς τὴν ἔξοδον.

Ἡ γυναῖκα του τὸν ἅρπαξεν ἀπὸ τὴν πλάτη μὲ τὰ τρέμοντα χέρια της καὶ ἀμέσως, χωρὶς νὰ ξέρῃ καὶ αὐτὸς γιατὶ τοῦ ἀνάψαν τὰ μπουρίνια του.

Ἄφησέ με!... ἡ σοῦ καταφέρνω μιὰ γροθιὰ στὰ μοῦτρα.... ἀφησέ με! ἐφώναζε μὲ θυμὸ καὶ ἀποθήσας τὴν Ματρίναν ἐξῆλθεν.

Ἡ αὐλὴ ἦτο κενὴ καὶ σιγαλὴ καὶ ὁ Γκρίσκας, διευθυνόμενος πρὸς τὴν πόρτα τοῦ φυσαρμονοπέκτου, ἠσθάνετο ταυτοχρόνως ἕνα ἔριγος φόβου καὶ εὐχαριστήσεως διότι, μόνος, μεταξὺ ὅλων τῶν ἐνοίκων τῆς μεγάλης οἰκίας, ἔπιχε νὰ ἰδῇ τὸν ἀσθενήν. Καὶ ἡ εὐχαρίστησις αὐτὴ ηὐξήθη ἀκόμη περισσότερον ὅταν ἀντηλήφθη ὅτι οἷρ ἅπαν ἔβλεπον ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ δευτέρου πατώματος πρὸς τὴν αὐλήν.

Ἤρχησε νὰ σφυρίζῃ, κινῶν τὴν κεφαλὴν τοῦ προκλητικῶς.

Εἰς τὴν πόρταν ὅμως τοῦ χολεριασμένου τὸν ἐπερίμενε μία ἀπογοήτευσις.

Ὁ Στέγκας Φριγκουέλλος τὸν εἶχε προλάβει. Τὸ παιδὶ εἶχεν ἀνοίξει τὴν πόρτα καὶ εἶχε χώσει τὴ μύτη του μέσα στὸ ἀνοιγμα καὶ ἐκοιτοῦσε, τόση δὲ ἦτο ἡ προσοχή του ὥστε δὲν ἐγύρισε νὰ κυττάξῃ πίσω του οὐδ' ὅταν ὁ Ὀρλὼφ τὸ ἐτράβηξε ἀπὸ τὸ αὐτὶ γιὰ νὰ ἰδῇ αὐτός. — Μωρὲ πῶς εἶναι μαζευμένος, θεῖε Γκρίσκα! ἤρχισε νὰ λέγῃ, στρέψας τὸ βρώμικο πρόσωπό του πρὸς τὸν Ὀρλώφ, ὁ μικρὸς Φριγκουέλλος, κατατρομαγμένος ἀπὸ τὴν ἐντύπωσιν ποὺ τὸν ἔκαμεν ὁ ἀσθενής. Ἔχει γίνει σὰν ξερόστηκο ἀπὸ τὸν πυρετό... θεέ μου!

Ὁ Ὀρλωφ προσδληθεὶς ἀπὸ τὴ βόγα ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὴν κάμαρα τοῦ πτωχοῦ ὀργανοπαίκτου, ἔμενεν ἐκεῖ ἀκούων σιγαλὸς τὸν Φριγκουέλλον, καὶ ζητῶν νὰ ἰδῇ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας. — Ἂν τοῦ δώσωμε λιγάκι νερό, θειούλη; προέτεινεν ὁ Στέγκας. Ὁ Ὀρλὼφ ἐκύτταξε τὸ πρόσωπον τοῦ παιδιοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπέτρεμεν ἀπὸ τὴν ἐκνευριστικὴν συγκίνησίν του καὶ ἠσθάνθη καὶ αὐτὸς ἕνα τιναγμόν. — Πήγαινε νὰ πάρῃς νερό! τοῦ εἶπεν, καὶ ἀνοίξας περισσότερον τὴν πόρτα ἐσταμάτησε στὴν ἐξοδον, προχωρήσας λιγάκι ἐντός. Ὁ Γκρίσκας μόλις ἔκαμε τὸ πρῶτον δῆμα, διέκρινεν, ἐν μέσῳ ὁμίχλης τὸν δυστυχισμένον Κίσλιακώφ. (ἀκολουθεῖ)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—Χθὲς ἐξεδόθη τὸ *1ον* τεῦχος τοῦ Καλλιτέχνου κ. *Βώκου* μὲ θαυμασίαν ὕλην, τοῦ γνώμης τῶν λογογράφων διὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς 15ης Αὐγούστου τὴν Ἑλενίτσαν τοῦ κ. Βώκου ποιήματα Πορφύρα κλπ.

ΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΜΑΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΓΕΙΝΟΥΝ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΜΠΡΟΣ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ "ΔΑΦΝΗΣ,,

Ἡ «Δάφνη» θέλουσα ὅπως οἱ ἀνταποκριταί της ἀπολαμβάνουσι τῆς ἐκτιμήσεως τῆς κοινωνίας ἢν ἀντιπροσωπεύουσι, προκηρύσσει ἐκλογας .... ἀνταποκριτῶν. Δηλαδὴ κάθε κύριος ἢ κυρία, ὁ ὁποῖος ἔχει νὰ ὑποδείξῃ ὡς ἀνταποκριτὴν ἢ ἀνταποκρίτριαν ἕνα φίλον του ἢ μίαν φίλην της θὰ κόψῃ τὸ κάτωθι δελτίον, θὰ τὸ θέσῃ ἐντὸς φακέλλου καὶ θὰ μᾶς τὸ στείλῃ μέχρι τῆς 1ης Μαΐου μὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Διεύθυνσιν Δάφνης» ὁδὸς Μαυρομιχάλη 34, Ἀθήνας παραπλεύρως δὲ τὴν λέξιν «ἐκλογαί».

Κάθε κύριος ἢ κυρία μόνον κύριον ἢ κυρίαν κατοικοῦντα εἰς τὸ αὐτὸ μέρος δύνανται νὰ ψηφίσῃ.

Οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ἀποκλείονται. Αἱ Ἀθῆναι διαιροῦνται εἰς συνοικίας· αἱ ὁποῖαι ἔχουν συμφέροντα καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ ἀκούωνται καὶ αὐτῶν ἡ φωνή. Τὸ Μεταξουργεῖον, ἡ Πλάκα, ἡ Νεάπολις, τὸ Βατραχονῆσι, Κολωνάκι, Πυθαράκικα, Καλλιθέα, Ἅγ. Παντελεήμων, Ἅγ. Παῦλος, Μακρυγιάννη, Ἅγ. Μαρίνα ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὑποδείξουν τοὺς ἀντιπροσώπους των ὡς καὶ τὰ διάφορα Λύκεια, Ἐκπαιδευτήρια Παρθεναγωγεῖα, Γυμνάσια κλπ. τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν οὕτως εἰπεῖν ἰδίαν κοινωνίαν.

Αἱ Ἀθῆναι θὰ ὑποδείξουν 20 ἀντιπροσώπους πλὴν τῶν σχολείων, ὁ Πειραιεὺς, Πάτραι, Κέρκυρα, Σύρος, Λάρισα, Βόλος, Χαλκίδα, Ναύπλιον, Ἀργοστόλιον καὶ Τρίπολις ἀνὰ 3 πλὴν τῶν σχολείων των, κἄθε ἄλλη πόλις ἢ χωρίον ὡς καὶ αἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ παροικίαι ἀνὰ 1.

Ἕκαστος ὑποψήφιος τῶν πρώτων μερῶν δέον νὰ προταθῇ τοὐλάχιστον ὑπὸ 30, δηλαδὴ δι' ἕκαστον τοιοῦτον δέον νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον μας 30 τοὐλάχιστον ψηφοδέλτια φέροντα τὸ ὄνομά των, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις 20 ψηφοδέλτια. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἡ ἐκλογὴ θὰ γείνῃ μεταξὺ τῶν ἰσοψηφισάντων.

Ὅσοι θέσωσι ὑποψηφιότητα δύνανται νὰ δημοσιεύσωσι τοῦτο εἰς ἰδικὴν στήλην τῆς «Δάφνης» ἀποστέλλοντες ἓν δεκάλεπτον γραμματόσημον. Οἱ ἐκλεχθησόμενοι θὰ ἐροδιασθῶσι δι' εἰδικῶν δελτίων, διδόντων εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα παραστάτεως εἰς θέατρα, ἑορτὰς, συναυλίας κλπ. θὰ δημοσιευθῶσι δὲ καὶ τὰ κλισέ των μετὰ σχετικῶν σημειώσεων.

Δεχόμεθα τὴν δημοσιευσιν κλισὲ ὑποψηφίων ἀνταποκριτῶν ἀντὶ δρχ. 2. ἂν τις ὑποψήφιος θέλει νὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν του καὶ δὲν ἔχει κλισὲ δύναται νὰ ἀποστείλῃ εἰς ἡμᾶς τὴν φωτογραφίαν μετὰ 6 δραχ. καὶ ἡμεῖς θὰ ἀναλάβωμεν τὴν δημοσίευσιν ταύτης μετὰ σχετικῶν παρατηρήσεων.

Ἐπιτρέπονται καὶ συνδυασμοὶ ὑποψηφίων.

Ἐμπρὸς λοιπὸν οἱ φίλοι τῆς «Δάφνης».

Προτείνω ὡς ἀνταποκριτὴν τῆς πόλεως ..... τ .....

Ἐν ..... τῇ 1910

Ὑπογραφὴ

GABRIELE D'ANNUNZIO

ΟΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

3 ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΜΑΝΩΛΗ Κ. ΜΑΓΚΑΚΗ

Θῦτε ἐγὼ γνωρίζω τὴ σκέψι σου οὐτ' ἐσὺ τὴ δική μου. Ἀπὸ στιμὴ σὲ στιγμὴ ὁ ἀποχωρισμός μας σκαλίζεται περισσότερο· κοντεύει νὰ λάβῃ βάθη ἀβύσσου.

Ἡ Ἱππολύτη εἶπε :

— Ἐγὼ κἄτι τέτοιο ποτὲ δὲν αἰσθάνομκι. Εἶμαι ἡ περισσότερον ἐγκαταλειμμένη. Ἴσως καὶ ν' ἀγαπῶ περισσότερο.

Αὐτὴ ἡ ὁμολογία τῆς ὑπεροχῆς ἐπλήγωσε τὸν ἀσθενῆ.

— Σκέπτεσαι πάρα πολὺ, ἐξακολούθησε ἡ Ἱππολύτη. Προσέχεις ὑπερβολικὰ, ὅ,τι σκέπτεσαι. Ἔχω ἴσως ὀλιγότερα θέλγητρα γιὰ σένα ἀφ' ὅσα ἔχουν ἡ σκέψεις σου, γιατὶ ἡ σκέψεις σου εἶναι πάντα διάφορες, πάντα νέες,, ἐνῷ ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτα καινούργιο νὰ σοῦ προσφέρω. Στὴς πρῶτες μέρες τοῦ ἔρωτός μας ἐσκέπτεσο λιγότερο καὶ εἶχες περισσότερον αὐθόρμητη δύναμι ἀγάπης μέσα σου. Δὲν σου ἄρεσαν τότε τὰ παλιὰ πράγματα· ἦσουν περισσότερο σπάταλος στὰ φιλιὰ παρὰ στὰ λόγια. Ἂν ὅπως λές τὰ λόγια δὲν εἶναι παρὰ ἕνα ὄργανο μέσον συνεννοήσεως τότε δὲν πρέπει νὰ κάνῃς κατάχρησιν αὐτῶν, Ἐνῷ σὺ τὸ κάνεις καὶ μὲ πολὺ σκληρὸ τρόπο μάλιστα.

Παῦσε.

Ὕστερα ἐκείνη κυριευμένη ἀπὸ κάποια φράσι ποὺ τὴν ἔπνιγε καὶ ἀνήμπορη ν' ἀντισταθῇ στὸν πειρασμὸ νὰ τὴν προφέρῃ ἐπρόσθεσε :

— Τόσο βαθειὰ δὲν ἔρευνᾷ κανεὶς παρὰ τὰ πτώματα!

Ἐμετανόησε γιατὶ τῶπε. Αὐτὴ ἡ φρᾶσις τῆς φάνηκε πολὺ ἀνάρμοστη γιὰ μιὰ γυναῖκα πολὺ πρόστυχη, πολὺ πικρή. Ἐλυπότουν ποῦ δὲν εἶχε ἀκόμα διατηρήσει τὴν ἴδιαν ἐκείνη στάσι, ποῦ τὴν ἔδειχνε τόσο πονετικὴ καὶ ἀδύνατη, καὶ ποῦ εἶχε τόσο συγκινήσει τὸν ἐρωμένον της. Μιὰ φορὰ ἀκόμα εἶχε παραβῇ τὴν ἀπόφασί της νὰ εἶναι ἡ πιὸ ὑπομονητικὴ καὶ ἡ πιὸ γλυκειὰ νοσοκόμος.

— Βλέπεις, τοῦπε μὲ τόνο ποῦδειχνε τὸ μετάνοιομά της, ἐσὺ μὲ χαλᾶς.

Ἐκεῖνος χαμογέλασε. Καταλάβαιναν κι' οἱ δυὸ πῶς ἀπ' ὅλο αὐτὸ τὸ τσάκωμα ὁ ἔρωτάς τους μόνο δέχονταν τὰ χτυπήματα.

Ξαναπέρασε ἡ καρότσα μὲ τὰ δύο μαῦρα ἄλογα μὲ τῆς μακρυὲς οὐρές. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀτμόσφαιρα, ποῦ ἡ ὁμίχλη τὸ ἀπόβραδυ ἔκανε πιὸ μαύρη ἀκόμη, τὰ δένδρα ἔπερναν φαντασταικὲς ὄψεις. Μολυβένια, μενεξελιὰ σύνεφα στὰ ὕψη τοῦ Παλατίνυυ καὶ τοῦ Βατικανοῦ φαίνονται σὰν σκόρπιος καπνός.

Μιὰ κίτρινη ἀκτίνα φωτὸς, σὰν θειαφιοῦ, καὶ ἴσια σὰ σπαθὶ περνοῦσε πίσω ἀπ' τὸ βουναλάκι Μάριο, μεσ' ἀπ' τὰ κυπαρίσσια, λὲς καὶ για νὰ τὸ ξυρίσῃ.

Ὁ Γιῶργος ἐσκέφτονταν :

«Μ' ἀγαπᾷ, ἄραγε, ἀκόμα; Γιατὶ νὰ ἐξάπτεται τόσον εὔκολα; Ἴσως νὰ αἰσθάνεται πῶς λέω τὴν ἀλήθεια, ἢ τοὐλάχιστον αὐτὸ ποῦ θἄναι γρήγορα ἀλήθεια. Ἴσως καὶ νὰ εἶναι μία ἁπλὴ σύμπτωσις... Μήπως μιὰ τέτοια συνεχὴς ἔξαψις δὲν κατοικεῖ καὶ μέσα στὰ βάθη τῆς ὑπάρξεώς μου; Καὶ τὴν ἀληθινὴν αἰτίαν τῆς τὴν ξέρω καλά. Ζηλεύω. Τί;Τὸ πᾶν."Ο,τι καθρεφτίζεται μέσα στὰ μάτια της.» Τὴν ἐκύτταζε.

«Εἶναι πολὺ ὥμορφη σήμερα. Εἶναι χλωμή. Θὰ ἤθελα νὰ τὴν ἔβλεπα πάντα θλιμμένη, πάντα ἄρρωστη. Ὅταν ξαναπέρνῃ τὰ χρώματα της μοῦ φαίνεται πῶς βέν εἶναι αὐτή. Ὅταν γελᾶ, δέν μπορῶ νὰ κρατήσω κάποιο ἀόριστο κίνημα δυσαρεσκείας, σχεδὸν θυμοῦ ποῦ μοῦ προξενεῖ τὸ γέλοιο της.

Ἡ σκέψι του ἐχάθη μεσ' τῆς σκιὲς τοῦ ἀπόβραδου. Εὕρισκε κάποια σχέσι μεταξὺ τῆς νύχυας καὶ τῆς ἀγαπημένης του, ὅπως ἐκείνη τὴ στιγμὴ τοῦ παρουσιάσθηκε, μιὰ σχέσι ποῦ τὸν εὐχαρίστησε. Κὶ' ὠνειρεύθηκε ἐκεῖνο τὸ λαμὸ μὲ τῆς δυὸ ἐλῆες, ποῦ φαίνονταν πάνω ἀπ' τὴ μικρὴ κορδελίτσα ποῦ τὸν τύλιγε.

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Καλλιτέρας πνευματικὰς ἀσκήσεις μᾶς ἀπέστειλαν ὁ κ. Φίλιος Κλώτσας ἐκ Πειραιῶς μετ' αὐτὸν ὁ κ. Δ. Κάνζας ἐξ Ἀθηνῶν καὶ γ.' ὁ κ. Ν. Δ. Κοΐδης ἐκ Δεδέαγατς τῆς Τουρκίας οἵτινες παρακαλοῦνται νὰ μᾶς ἀποστείλωσι τὰς διευθύνσεις των. Ἄξιαι ἐπαίνου αἱ ἀσκήσεις τοῦ κ. Ρέτσα, αἵτινες ὅμως ἔφθασαν μετὰ τὰ ἀποτελέσματα δηλαδὴ σήμερον τὴν πρωΐαν.

Β.'

Ὀρθοτέρας λύσεις ἀσκήσεων μᾶς ἀπέστειλαν οἱ κ. κ. Ν. Καλαφάτης (3) ἐξ Ἀθηνῶν β.' ἡ δεσποινὶς Τριβέλα ἐκ Πειραιῶς καὶ γ.' Χρῆστος Καλαμπάκας (2) ἐκ Λαμίας.

ΜΗΝΙΑΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ.

Μ' ἔχεις στὴ διάθεσί σου,
πλὴν ἂν θέλῃς νὰ μὲ χάσης
ἄλλαξέ μου τὸ κεφάλι
καὶ ἐλθὲ νὰ μ' ἀπολαύσης.

Β.'

Ἤδα φνείη ναὶ Τ— γνῶσαι ὄν
Γ'.
Νῆσος εἶμαι τοῦ Αἰγαίου
ὅπως ἔχω ἂν μ' ἀφήσης
κάτοικος γνωστῆς δὲ χώρας
ἂν μὲ ἀναγραμματίσης

(ἐστάλησαν ὑπὸ *Φ. Κλώτσα).*

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς δεκάτης Ἀπριλίου· δέον νὰ συνοδεύονται ὑπὸ 10λέπτου γραμματοσήμου. Εἰς τοὺς ἀποστέλλοντας καλλιτέρας λύσεις θ' ἀποστέλεται ἡ Δάφνη δωρεὰν ἐπὶ ἔν ἔτος. Εἰς τὸν δεύτερον ἐπὶ ἓξ μῆνας καὶ εἰς τὸν τρίτον ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΙΣ

Δελτία προικοδοτήσεως τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα μᾶς ἀπέστειλαν ἡ δεσποινὶς Τετίκα Γκρῆτσι. (Ἀθῆναι) ὁ κ. Α. Δ. Ἀγγελόπουλος (Λάρισσα) δεσποινὶς Δεστιανοῦ (Ἀθῆναι) Ν. Βάλκας (Πειραιεὺς) Ἀργυρῆ Θεοχάρη (Ἄρτα) καὶ Γ. Ἀντύπας (Ἀγγελόκαστρον).

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

(Ὁ στίχος 25 λεπτά).

Ἐκφράζω θερμὰς εὐχαριστίας εἰς τοὺς κ.κ. Β. Κριτσηλῆν, Ν. Κορωναῖον, Κ. Τζαβάραν καὶ Δ. Κορδαντωνόπουλον. *Φίλιος Κλώτσας.*

Προτείνω ἀνταλλαγὴν **Cartes-Postales** (γραφεῖα Δάφνης) Θέμις.

Στὸν φίλον Α. Κ. Τόγιαν. Διατὶ δὲν γράφεις; Τί γίνεσαι. Σοῦ ἀπαντῶ ταχυδρομικῶς.

Εὐάγ. Παπακωνσταντίνου.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ

Βόνιτσα. Ὁ ὕφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις λαμπρός μας ἀστυνόμος κ. Καρύδης, ὁ ἀληθὴς πατριώτης καὶ ἀκούραστος διώκτης τοῦ τόσον καταστρέψαντος τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεώς μας λαθρεμπορίου, ἀδιακόπως τρέχων ἡμέραν καὶ νύκτα συνέλαβε παρὰ τὸ λουτράκιον μίαν λέμβον μὲ 8 σάκκους ζάκχαριν, πετρέλαιον καὶ ἕτερα εἴδη λαθρεμπορίας. Ἡ 25η Μαρτίου ἐφέτος ἀπὸ πέρυσι ἐπανηγυρίσθη ὡραιότερα.

Μπουχαλιώτης.

ΛΑΡΙΣΣΑ Μετὰ μεγίστης ἐπισημότητος ἑορτάσθη ἐφέτος ἡ Ἐθνική μας ἑορτή. Εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν συνετέλεσε ὁ θαυμάσιος καιρὸς τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Τὴν 10ην ἤρχισεν ἡ παράταξις τοῦ στρατοῦ, τὸ γενικὸν πρόσταγμα τοῦ ὁποίου εἶχε ὁ φρούραρχος κ. Πεταλᾶς. Ἅμα τῇ ἀρίξει τοῦ Μεραρχου κ. Ψαρροδήμου ἤχησεν ἡ δοξολογία χοροστατοῦντος τοῦ σ. ἱεροκήρυκος κ. Σωφρονίου Παυλίδου μεθ' ὅλου τοῦ κλήρου, ἐν τέλει δὲ ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ Ἐθνικοῦ ὕμνου ἐρρίφθησαν 21 κανονιοβολισμοί. — Τὴν πανηγυρικὴν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ δημ. σύμβουλος κ. Κ. Γρυπάρης. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἰδιαιτέρως ἡ ψυχρότης μεθ' ἧς ἐορτάσθη ἡ Ἐθνική μας Ἑορτὴ ὑπὸ τοῦ Γυμνασίου μας. Ἡ ψυχρότης αὕτη εἶναι πρωτοφανὴς διὰ τὰ χρονικά μας. ***Ρεπόρτερ.***

ΚΑΡΔΙΤΣΑ. — Ὁ ἑορτασμὸς τῆς Ἐθνικῆς ἡμέρας ἐν τῇ πόλει διεξήχθη μετὰ τῆς συνήθους ἐπιδεικτικότητος. Ἡ λειτουργία ἐγένετο εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Κορώνης. Τὸ ἑσπέρας ἅπαντα τὰ καταστήματα ἐφωταγωγήθησαν. Οἱ μαθηταὶ πάντων τῶν σχολείων ψάλλοντες ἀφίκοντο εἰς τὴν πλατεῖαν μας ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς μας. Τὸν πανηγυρικὸν οὐδεὶς ἐξεφώνησε. Ἡ Φιλαρμονική μας ἐκ τῆς δυστροπίας τοῦ προέδρου κ. Χρυστικοπούλου θὰ διελύετο, ἂν τὸ συμβούλιον δὲν προελάμβανεν αὐτὸ ἀποπέμψαν τὸν πρόεδρον.

Γ. Καρακώστας.

ΚΕΑ 30 Μαρτίου. Ἠσυχάσαμεν τέλος πάντων καὶ ἀπὸ τὸν ἐκλογικὸν σάλον. Ἡ Κέα ἔδειξεν ἄπαξ ἔτι ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος ὅτι θὰ σέβεται καὶ θὰ τιμᾷ πάντοτε τὴν μνήμην τοῦ ἀπολεσθέντος μεγάλου πατριώτου, ἐκλέξασα διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας τὸν ἰσάξιον αὐτοῦ υἱὸν Κωνστ. Γρ. Ἱερομνήμονα. Ἐπὶ 1079 ψηφοφορησάντων ἐκ τῶν τριῶν ὑφυφηφίων (ἔλαβον ὁ μὲν Κος. Ἱερομνήμων 701 ὁ Κος Λαζαρίδης 391 καὶ ὁ Κος Ψύλλας 488). Γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ Κος Λαζαρίδης οὐδαμῶς εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητός του οὐδ' ἐκομίσατο ἐξ Ἀθηνῶν ψήφους, ἡ ἐν τῷ τόπῳ ὑπεροχή του ἀπέναντι τοῦ Κου Ψύλλα εἶναι ἀναμφισβήτητος. Τὴν μεθαύριον 25ην Μαρτίου, θὰ λάβῃ χώραν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν, τοῦ προοδευτικωτάτου Σωματείου μας, τοῦ Γεωργικοῦ Συνδέσμου τῶν Κείων. Ὁ λαμπρὸς οὗτος Σύνδεσμος σκοπὸν ἔχων τὴν κατὰ τὰς νέας ἐπιστημονικὰς βάσεις ἀλλαγὴν τοῦ τρόπου τῆς καλλιεργείας, τὴν προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῆς σηροτροφίας, κτηνοτροφίας, δενδροκομίας, ἀμπελουργίας καὶ λοιπῶν συναφῶν κλάδων, καὶ ἐκ τῶν οἰκιακῶν τῆς ὑφαντουργίας, τριχαπτοποιΐας κ.λ.π. ἐντὸς τῶν ἐννέα καὶ μόνον μηνῶν, ἀφ' ὧν ἤρξατο ἐργαζόμενος κατώρθωσε σχεδὸν θαύματα ἐπιτελέση, ἑτοιμάσας φυτώρια χιλιάδων διαφόρων ὀπωροφόρων δένδρων προκηρύξας βραβεῖον, καὶ περὶ πάντα τὰ κατ' αὐτὸν ἀσχοληθείς, οὕτως ὥστε νὰ θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι ἐπὶ ἑδραίων βάσεων ἐρεισθείς ἤδη, προώρισται νὰ ἐπιφέρῃ ἀρίστους καρποὺς ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐφ' ὧ καὶ τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ πατριωτικωτάτου Σωματείου, εἶναι ἄξιον θερμοτάτων συγαρητηρίων. Ἡ συνοικονομία μας ἐξακολουθεῖ χωλαίνουσα, μᾶς μόνης προσεγγίσεως καθ' ἑβδομάδα ὑπαρχούσης, καὶ οὕτω 4 ὧρας μόνον ἀπέχοντες τοῦ Πειραιῶς, εὑρισκόμεθα ἐν ἀποκλεισμῷ πρὸς δόξαν τῆς Πολιτείας οὕτως ἀποδεικνυούσης τὴν πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόοδον ἔφεσιν αὐτῆς. ***Φιλαλήθης***

ΑΡΤΑ.— Ὁ πρό τινων ἐτῶν ἕνεκα πολλῶν αἰτίων διαλυθεὶς Κυνηγετικὸς Σύλλογος ἀνεκαινίσθη καὶ πάλιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ φέκτου καθηγητοῦ τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου κ. Κ. Μόραλη.

Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἅπας σχεδὸν ὁ λαὸς τῆς πόλεως μεταβαίνει εἰς τὸ σκοπευτήριον τοῦ Συλλόγου 1|4 τῆς ὥρας μακρὰν τῆς πόλεως ὅπου ἀσκοῦνται εἰς τὴν σκοπευτικὴν οἱ μὲν ἄνδρες δι' ὅπλων Γκρὰ οἱ δὲ παῖδες διὰ Φλομπὲρ. Αἱ ἐπιτυχίαι κατὰ τὰς παρελθούσας Κυριακὰς ἦσαν ὁπωσδήποτε ἱκανοποιητικαὶ οὐχ ἧττον ὅμως ἡ δραστηριότης τοῦ κ. Προέδρου παρέχει ἡμῖν πλείστας ἐλπίδας περὶ τῆς προόδου τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν κακῶς ἐχόντων.

(Ἐραστὴς τοῦ Μαραθῶνος)

ΧΑΛΚΙΣ.— Μετὰ πάτης ἐπισημότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἑορτάσθη ἐφέτος ἐν τῇ πόλει μας ἡ ἐθνικὴ ἑορτή. Τὸ ἑσπέρας δὲ ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς λαμπαδηφορία.

Γ. Κουμπαροῦτσος

ΛΑΥΡΙΟΝ. Πλέον ἢ μεγαλοπρεπῶς ἑορτάσθη ἐφέτος ἡ Ἐθνικὴ μας ἑορτὴ χάρις εἰς τὴν συμμετοχὴν τῶν σχολείων ὑπὸ τὸν Κ. Ἀθριανόν. Πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ σχολάρχης κ. Ἰωάννου. Τὸ ἀπόγευμα ἐπαιάνιζον αἱ δύο μουσικαὶ· τὸ δὲ ἑσπέρας ἐφωταγωγήθησαν τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ καταστήματα, διεκρίνοντο δὲ τὸ οἴκημα τοῦ Σωματείου τῆς Ἀλληλοβοηθείας. ***Ι. Δ. Νικολινάκος***

ΣΠΑΡΤΗ.— Ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ ἑορτάσθη πανηγυρικώτατα ἐφέτος χάρις εἰς τὴν πατριωτικὴν τῶν διδασκάλων πρωτοβουλίαν καὶ τὴν πρόθυμον τῶν ἐμπόρων συμμετοχήν. ***Ἡρ. Κ. Φραγκῆς***

ΒΟΛΟΣ. Προχθὲς ἐξέδρομον ὅλα τὰ σχολεῖα. Τὸ γυμνάσιον μεσέβη εἰς τὰς ἀρχαίας Παγασᾶς μᾶς ὥρας πορείαν ἀπεχούσας. Ἐκεῖ ὁ μὲν γυμνασιάρχη κ. Δ. Σακελαρίου ὡμίλησε περὶ τῶν ἀρχαίων Παγασῶν καὶ τοῦ ἐκεῖ θεάτρου· ὁ δὲ καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν κ. Κ. Χατζηβασιλείου περὶ τῶν πετρωμάτων τῆς περιοχῆς ἐκείνης.

Ἐθνικὴ Κυανόλευκος.

ΑΓΥΙΑ. Ἡ 25η Μαρτίου ἐν τῇ πόλει μας ἑορτάσθη μεγαλοπρεπέστατα. Ἡ δοξολογία ἐψάλη εἰς τὸν Μ. ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, παρευρέθησαν δὲ ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεώς μας, ἅπαντα τὰ σχολεῖα ἀμφοτέρων τῶν φύλλων. Μετὰ τὴν λειτουργίαν οἱ πολῖται μετέβησαν εἰς τὴν Δημαρχίαν καὶ συνεχάρησαν τὸν Δήμαρχον· ἔξωθεν δὲ αὐτῆς οἱ μαθηταὶ ἔψαλλον διάφορα ἡρωϊκὰ ἄσματα.

Α. Γ. Περράκης.

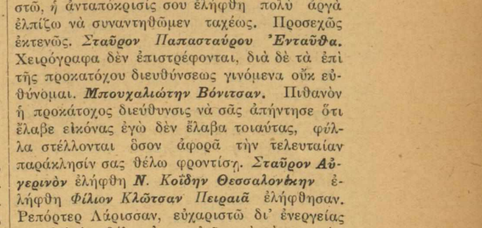

ἔλαβα ἐγὼ ἀλλ' ἡ προκάτοχος ὡς φαίνεται διεύθυνσις, ἐγὼ ἀπὸ τῆς 3 Μαρτίου ἀναλαβὼν τὴν «ΔΑΦΝΗΝ» ἀποστέλλω εἰς ὑμᾶς 4 φύλλα, ἰδιαιτέρως δὲ ἀνὰ 1 εἰς τοὺς **κ. κ.** *Δ. Ἀναστασιάδην, Π. Ἀναστασιάδην, Ν. Κλαδάκην, Ἰωάνην Παμπούκην, Γεράσιμον Πικιώνην, Μηνᾶν Πίκουλον*, ἤδη ὁπότε μᾶς ἐστείλατε τὰς διευθύνσεις τῶν ἄλλων 3 θὰ ἀποστέλονται καὶ εἰς τούτους φύλλα χωρὶς νὰ σᾶς ἐπιβαρύνομεν πλέον. Δι' οἱανδήποτε ἄλλην παράκλησιν νὰ ἀποτίνεσθε εἰς ἐμὲ *Γ. Καβαδίαν Κεφαλληνίαν*. Διαγωνισμοὶ δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει καθόσον δὲν συνοδεύονται ὑπὸ 25 λεπ. γραμματοσήμου, ἀνταπόκρισίσας καθαρὰ διαφήμησις μόνον ἐπὶ πληρωμῇ δημοσιεύεται, ἀντὶ δρ. 3.

Σ. Δ. Μ. Κωνσταντινούπολιν. Ἕκαστος ἔχει τὰς ἰδέας του, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνεργασίαν τῶν διαφόρων κυρίων. Διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν 12 φράγκων ν' ἀπευθυνθῆτε εἰς τὴν προκάτοχον διεύθυνσιν. Κ. Κόλλαν. Κόρινθον. Σᾶς παραπέμπω εἰς σημερινὸν διαγωνισμὸν ἀνταποκριτῶν. Δ. Παλλαδίνον. Καλάμας. Εἰς ἀμφοτέρους ἀποστέλλεται τὸ φύλλον τακτικώτατα ἀφ' ἧς ἀνέλαβα τοῦτο ἐγό. Ν. Δρέταν. Λαύριον. Προσεχῶς. Ι. Δ. Νικολ. Λαύριον Νὰ θέτετε 2-3 λεπτῶν γραμματόσημον καὶ θὰ ἔρχεται ἀσφαλῶς. Τάκην Μπάρλαν. Λευκάδα. Προσεχῶς. Ν. Χ. Β. Ἐνταῦθα. Δὲν σᾶς ἐλησμονήσαμεν. Διέλθετε αὔριον 1-2 ἐκ τῶν γραφείων μας. Δ. Ν. Ζ. Ἐνταῦθα. Ἀναμένομεν τὸ κλισέ σας.

ΣΤΗΛΗ ΕΓΚΡΙΣΕΩΝ

(Διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν κάτωθι ἐγκριθέντων ἔργων δέον οἱ ἀποστολεῖς νὰ ἐμβάσωσι τὸ πολὺ μέχρι τῆς 15ης Ἀπριλίου 2 δρ. διὰ τὰ ἔλασσον στήλης, 3 δρ. δι' ἑκάστην στήλην καὶ 1 δρ. δι' ἓν τέταρτον στήλης ἐμμέτρων, καθόσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὰ ἔργα των δὲν θέλουσιν οὐδόλως δημοσιευθῇ).

Ι. Λαζοπούλου. «Μικρομανίαι Ἐστεμμένων», ἔλασσον στ. ***Κ. Ἠπειρώτη***. «Ἡ Πατέλατις» 3 στ. ***Σ. Κωνσταντακοπούλου***. «Ἀνέκδοτα» ἔλασσον στ. ***Κ. Ἠλιάδη*** «Ξημερώματα ἔλασσον στ. ***Κ Ἠλιάδη***. «Στὴν ἀκροθαλασσιά» ἔλασσον στ. ***Α. Α.*** «Ἡ Βαπτισμένη» 2 1)2 στ. ***Σ. Παπασταύρου*** «Μία ἐκδίκησις» 3 στ. ***Δ Ἐρημίτη***. «Ἐκκλησιὰ καιομένη μὲ οἶνον» Ἔλασσον στ. ***Τότας*** «Δυὸ γράμματα 1 1)2 στ. ***Ι. Πυλαρινου***. «Ὁ Πλεονέκτης ἐπίσκοπος» 1 στ. *Κ. Δριμύλια*«Ὁ Παπᾶς» 2 1)2 στ. ***Π. Σεκάκου***. «Ὁ ἀδικημένος» 2 στ. **M. Angelo**. «Σφὶγξ» 1 1)2 στ. ***«Ἀργοναύτη.»*** «Κυκλάμιλα» 1 1)2 στ. Δος ***Καμπιώτη***. «Γνῶμαι» ἔλασσον στ. ***Πολυμηχάνου Ὀδυσσέως***. «Οἱ γάμοι τοῦ Μενδελσῶνος 1 1)2 στ. ***Φιλοκτήτη***. «Τί εἶναι ζωή» ἔλασ. στ. ***Ε. Φρέδα***. «Ὑπὸ τὰ ἐρείπια» ἔλασ. στ, **Lumen**. «Μυστήριον καὶ προσευχή» 5 στ. ***Β. Παπαευθυμίου***. «Ὀνειροπολήματα» 1 στ. ***Ι.Παοιόκα***. «Προτιμήσεις γυναικῶν» 2 στ. ***Σ. Κωσταντακοπούλου***. «Ἀπὸ πόνο σὲ πόνο» ἔλασ. στ. ***Ν. Μαρκοπούλου***. «Σκύλος, Βίσμαρκ, Γνωμικά. ἔλασ. στ. ***Α. Γκιόκα***. «Ὁ καϋμός μου» ἔλασ. στ. ***Σ. Φίλιππα***. «Σπινθῆρες 1 στ. ***Δάφνης Λώρα***. «Σελίδες Ἀγάπης» 1 στ. *Δ. Βέρν*. «Παράξενο συνήθιο» 1 στ. ***Τ. Μ.*** «Νυμφαῖες» 1 1)2 στ. ***Τ. Μ.*** «Ὄνειρα καὶ φύλλα 2 στ. ***Ι. Ζῆρα***. «Σκέψεις γνῶμαι» ἔλασ. στ. ***Α. Πικροδημήτρη***. «Γέφυρα διαβόλου» 5 στ. *Χ. Θεοτοκάτου*. «Συστήματα ἀρχαίων ἐκλογῶν-ἀνέκδοτα» 2 στ. ***Καντίπη***. «Φαντάσματα» ἔλασ. στ. ***Φύλιου Κλώτσα***. »Οἱ Ρωμαντικοὶ» 1.στ. ***Ἀλύτου Αἰνίγματος***. «Ἀπ- ὅσα διαβαζω» 1 στ. ***Εὐσταθίου***. «Γουτεμβέργης» 2 1)2 στ. ***Ἐρειπίου τοῦ βίου***. «Ἀνέκδοτον» ἔλασ. στ.

ΕΜΜΕΤΡΑ

Ἄνθους τῆς Αὐγῆς. «Ὀνειράκι» 1)4 στ. *Α. Ἠλιοπούλου*. «Τραγοῦδι τοῦ βιολιοῦ» 1στ. ***Ι. Δεδούση***. «Ἀπ' τὰ ξένα» 1)2 στ. *Κ. Μητρομελέτη*. «Δειλινοῦ εἰκόνες» 1)4 στ. ***Μελιᾶ Δαναοῦ***. «Στὸν κάβο» 1)4 στ. ***Ι. Ζήρα***. «Πονῶ» 1)4 στ, *Σ. Παναγιωτοπούλου*. «Ἀληθινά» 1)4 στ. ***Σ. Φίλιππα***. «Ἐπιγράμματα» *1*)2 στ. *Α. Μειρονάκι*. «Ἀγάπησέ με» *Θ. Πηλαδινοῦ*. «Ἕλλην ἐν συνειδήσει» Φανταστία Παραδείσου» 1)4 *Γ. Διάκου*. «Ξεψύχισμα Ἀγάπης» 1)4 στ. ***Λύρας***. «Ὄνειρον» 1)2 στ. *Δ. Μπαλοπούλου*. «Ἡ μάνα» 1)4 στ. *Α. Μανίκη*. «Ἀφιέρωσις» 1)4 στ. *Μ. Τράκα*. «Ποιητικὲς στροφές» 1)2 στ. *Ι. Λαζοπούλου*. «Μαγεμμένα φιλιά» 1)4 στ. *Ι. δὲ Ἰφλάντζ*. «Γλυκὸ φιλάκι»1)4 στ. Κ. *Μητρομελέτη*.«Παρηγοριὰ»1)2 στ. *Αὐγερινοῦ*. «Στὰ κύματα»1)2 στ. *Γ. Διάκου*. «Φεύγω» 1)2 στ. «Ἔλα» 1)2 «Θυμᾶσαι;» 1)2 στ. *Π. Σεκάκου*. «Παραμῦθι βράχου» 3)4 στ. *Θ. Μπρατσακούλια*. «Στὴ Δάφνη» 3)4 στ. *Ριγολέτου*, «Γέλα« 1)4 στ. ***Ροδολάκη***. «Ἔλα»3)4 στ. ***Νὶν Νίν***. «Ἡ Ζωγραφιά σου» 1)4 στ. ***Ρήγα***. «Στοχασμοὶ» 1)4 στ. *Ν. Δαούλη*. «Ἀράχνη Μέλισσα» 1)2 στ. Κ. *Δελακοβία*. «Τραγούδια ποιητοῦ» 1)2 στ. ***Ντίνου Βερβελογιάννη***. «Τραγούδια ποὺ Κλαῖν καὶ Γελοῦν» 1 στ. *Β. Παπαευθυμιου*. «Ἔρως Πτωχῆς» 1)2 στ. **M. Augelo** «Τῇ 25ῃ Μαρτίου» 1)4 στ. «Στοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ Ντολμᾶ» 1)4 στ. *Β. Γιαννούλη*. «Στὸ μνῆμα μου» 1)4 στ. *Α. Μανίκη*. «Τραγουδάκι» 1)4 στ. *Σ. Παπαθανασοπσύλου*. «Σὲ μιὰ ποὺ μὲ νοιώθει» 1)4 στ. ***Τότας***. «Σὲ σένα» 1)2 στ. ***Ἀνωνύμου***. «Τὸ ὕστατον χαῖρε» 1)2 στ. «Ὁ ὅρκος» 1)4 στ, *Β. Ἄζλ*. «Παράπονον» 1)4 στ. ***Ν. Κατόπιν***. «Ἀπελπισιὰ» 1)2 στ. *Α. Μανίκη*. «Δόξα» 1)2 στ. *Β. Παπαευθυμίου*. «Δύστηνη κόρη» ***Τ. Μπαρλᾶ***. «Τρικυμια» 1)4 στ. Δ. *Διαναντοπούλου*. «Στροφὲς στὸν πόνο» 1)2 στ. *Κ. Μητρομελέτη*. «Σερενάτα» 1)2 στ. ***Αὐρᾶς Νεάνιδος***. «Σ' ἀγαπῶ» 1)4 στ. ***Τ. Γιολδάση***.«Ποῶτο Φίλημα» 1)2 στ. *Α. Κονιτόπουλου*«Χ' ἐκείνην» 1)2 στ.

ΠΕΖΑ

Γ. Μωραϊτίνη. «Ἑορτάζοντες καὶ μή» 1στ. ***Ν. Μαρκοπούλου*** «Κινεζικαὶ παραβολαὶ» 1 στ. *Α. Περατητοῦ*, «Φοβερὰ δοκιμασία» 5 στ, *Σεφ. Οἰκονόμου*. «Ἀνέκδοτον» ἔλασ' στ. *Μιᾶς Μελαγχρινούλας*. «Μ- αὐτὸν ποιὸς θὰ τὰ βάλη» ἔλασ. στ.«Ἀνέκδοτα» κ.λ.π. *Μυσοτίδος*. «Βοσκοπούλα» ἔλασ. στ. *Βοχὰν Μπόοφελ*. «Παροιμίαι» ἔλασ. στ. *Γ. Κατωπόδη*. «Φθινοπωρινὴ Βραδυὰ» 1 1)2 στ. *Α. Σαλούτσου*.«Εἰρωνίαι ζωῆς» ἔλασ. στ. «Φθινοπωρινὸς Στοχασμὸς» ἔλασ. στ. *Φρρρ*. **«Petit-à-petit»** 1 1)2 στ. *Β. Παπαευθυμίου*. «Χάρος» 1 1)2 στ. *Γ. Κατωπόδη*. «Ἐλπὶς» 2 1)2 στ. Κ. *Βούλγαρη*. «Φοβᾶμαι γιατὶ σ' ἀγαπῶ» ἔλασ. στ. *Κυνηγοῦ ἐρήμου*, «Πάει» ἔλασ. στ. Κ. *Ρ*. «Χαλάσματα» ἔλασ. στ. *Ν. Κόφον*. «Ἀηδῶν» *1 1*)2 στ. *Τ. Μπαρλᾶ*. «Ἀπ' τὸ καρνέ μου» ἔλασ. στ. *Ν. Μαρκοπούλου*. «Ζολάνδη» ἔλασ. στ. *Π. Γαρέζου*. «14ις ἡρωΐς» *1 1*)2 στ. *Πουλ*. «Ὄνειρο Ἀληθινὸ« *1* στ. *Δ. Φιόρη*. «Φυλακισμένο πολί» *1 1*)2 στ. *Κρανιωτάκη* «Μαῦρα ξυπνήματα» 2 *1*)2 στ. *Α. Γκιώκα*. «Γνῶμαι» ἔλασ. στ. «Παροιμίαι» ἔλασ. στ. «Φιλοφροσύνη Διπλωμάτου» ἔλασ. στ. *Δ. Γιαννάρου*. «Καλότυχος» *1 1*)2 στ. *Γ. Καναπόδη*. «Ἡλιοβασίλεμα» ἔλασ. στ. *Κόκκινης Κορδέλλας*.«Συνήθειαι Λαῶν» 3 *1*)2 στ. *Δ. Κρεσούρη*. «Τουρκ. Παραδόσεις» 2 *13* στ. *Π. Γαρέζου*. «Βασσανιστήρια Ἱερᾶς ἐξετάσεως» ἔλασ. στ. *Π. Δανδῆ*. «Ἔρως» ἔλασ. στ. *Εὐμαθίου*. «Ἰωάννα Δ' Ἄρχ» 2 στ. *Ν. Π. Τ.* «Ἀπὸ τὰ παράπονα τῆς ἀρχαιότητος» 3 στ. ***Ἀλκ. Καφιάνη***. «Πρωία *1* στ. *Τ. Τ.* «Θυμησου» 1 *1*)4 στ. **Goli** «Ἄσπρα μαλλιὰ» 3 στ. *Σ. Θαλασσινοῦ*. «Ἀπολεσθεῖσα ἐλπὶς *1* στ. ***Ἐρειπίου τοῦ βίου***. «Ἀνέκδοτον» ἔλας. στ. *Σ. Κωνσταντακοπούλου*. «Ἀνέκδοτον *1* στ. *Δ. Διαμαντοπούλου*. «Πρῶτος ἔρως» 2 στ. ***Ἱπποκράτη Κ.*** «Ἀναμνήσεις» ἔλασ. στ. *Δ. Κρεβούρη*. «Ἀναμνήσεις» 2 στ. *Δ. Κοντοῦ*. «Ἀπὸ τὴς χαρὲς τῆς φύσεως» 1 1)2 στ. «Ἐπεισόδια τοῦ κόσμου *1* στ. «Ἀνακατεμμένα» 2 *12* στ. ***Ἀγνώστου***. «Λιλή τοῦ Γκαῖτε.

ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥΡΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Η "ΠΡΟΟΔΟΣ,,

Κατασκευάζονται καὶ τοποθετοῦνται ἅπαντα τὰ ὑδραυλικὰ εἴδη, ἤτοι: Λουτῆρες, Θερμοσίφωνες, Μηχανήματα ἀφοδευτηρίων, Ὑδαταποθῆκαι κλπ. Ἐγκαταστάσεις ἀεριόφωτος. Εἴδη φωτισμοῦ. Ἀμίαντα Πλεσετὴ καὶ Συνήθη, κλπ. κλπ.

ΚΑΛΑΔΑΜΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

5—Ὁδὸς Σατωβριάνδου—5

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ. ΥΔΡΟΛΗΠΤΑΣ

Ἀρξαμένων ἐργασιῶν πρὸς καθαρισμὸν τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου, καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς κ. κ. ὑδρολήπτας τῆς πόλεως ὅτι δὶς τῆς ἑβδομάδος, ἤτοι κατὰ Τρίτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 7ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ. δὲν θὰ διοχετεύηται ἡ αὐτὴ ποσότης ὕδατος εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, παρακαλοῦνται δεόντοι ὅπως προμηθεύωνται ἀφθονώτερον ὕδωρ ἵνα ἐπαρκῇ εἰς τὴν προσωρινὴν ἐλάττωσιν αὐτοῦ κατὰ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας· ἡ μικρὰ αὕτη καθυστέρησις δὲν θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πλέον.

Οἱ πάσχοντες νοσήματα

ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ

Τραχώματα, καταρράκτην, τριχίασιν, ἀλλοιθωρίαν, κλπ. θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ

ΤΟΥ ΥΦΗΓΗΤΟΥ

τῆς ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων σπουδάσαντος.

20—Ὁδὸς Πειραιῶς—20

-ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δρ. 1,000,000 Κέρδη

Εἰς ἑκάστην Κλήρωσιν
- Ἐκδίδονται 100,000 γραμμάτια ἀξίας δρ. 400,000
- Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμάτια ἀξίας δρ. 200,000

Διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 25 Ἀπριλίου 1910 ἐξεδόθησαν ὑπ' αὐξ. ἀρ. 1–25,000 ***Γραμμάτια*** παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος τιμώμενα ***Τεσσάρων δραχμῶν*** καὶ ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 25,001–100,000, ***Τέταρτα Γραμματίου*** τιμώμενα ***ἀξίας Δραχμῆς*** καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Κέρδη ἑκάστης κληρώσεως

1	. . . . . ἐξ	80,000	. . . . .	80,000
1	. . . . . ἐξ	20,000	. . . . .	20,000
2	. . . . . ἀπὸ	2,500	. . . . .	5,000
6	. . . . . ἀπὸ	1,000	. . . . .	6,000
15	. . . . . ἀπὸ	400	. . . . .	6,000
25	. . . . . ἀπὸ	200	. . . . .	5,000
1950	. . . . . ἀπο	40	. . . . .	78,000
2000				200,000

Ἡ προσεχὴς δευτέρα κλήρωσις γενήσεται τῇ 25 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1910, ἡ τρίτη τῇ 27 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1910, ἡ τετάρτη τῇ 31 Ὀκτωβρίου (13 Νοεμβρίου) 1910 καὶ ἡ πέμπτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1910 (13 Ἰανουαρίου 1911.)

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ ***Γραφεῖον Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων***, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΣΠΑΝΟΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ-ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Ἐν Παρισίοις καὶ Ρώμῃ εἰδικῶς σπουδάσας τὰ νοσήματα καρδίας καὶ πνευμόνων. Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 24 (11—12 καὶ 3—5).

ΤΥΠΟΙΣ Μ. ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ὁδὸς Παπαρρηγοπούλου ἀριθ. 9